

Els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM-MDG), a la llum de la Cimera de NNUU de Setembre del 2010, i el Governament Democràtic Mundial

Josep Xercavins
Professor de la UPC

Amb la col·laboració de:
Alfons Pérez i Sílvia Salicio

Amb el suport del Centre de Cooperació per al Desenvolupament de la Universitat Politècnica de Catalunya, CCD-UPC

ODM - MDG

The Millennium Development Goals

Goal 1: Eradicate extreme poverty and hunger

Goal 2: Achieve universal primary education

Goal 3: Promote gender equality and empower women

Goal 4: Reduce child mortality

Goal 5: Improve maternal health

Goal 6: Combat HIV/AIDS, malaria and other diseases

Goal 7: Ensure environmental sustainability

Goal 8: Develop a Global Partnership for Development

Índex

0. Pròlegs

- 0.0. Del document presentat al CCD de la UPC per demanar el suport necessari per realitzar aquest informe**
- 0.1. Amb qui, cóm i què ha acabat sent aquest informe? I a mena de guia de lectura!**
- 0.1.1. A mena de guia de lectura!**

1. Els ODMs: Evidències de tants fracassos! Motius de tantes controvèrsies! Motors d'alguns èxits!

- 1.1. Contextualitzacions generals diverses**
 - 1.1.1. La Declaració del Mil·lenni (2000) de les NNUU i els ODMs 2000-2015**
 - 1.1.2. La revisió 2010 a partir dels projectes i tasques realitzades per NNUU, sobretot en el període des del 2005**
- 1.2. Conclusions prèvies o a priori**
 - 1.2.1. No anem pas pel bon camí!**
 - 1.2.2. Però de com caminant sempre es va fent camí!**

2. ODMs 2000 - 2015 a examen 2010

- 2.1. La Cimera de NNUU a Nova York el setembre de 2010**
- 2.2. Anàlisi de la Cimera 2010**
 - 2.2.1. Documents previs a la cimera: “Mantenint el Compromís” o “Per mantenir la promesa” o, de fet, la visió “pessimista” del SG de les NNUU sobre l'estat de compliment dels ODMs**
 - 2.2.2. Participació de la Societat Civil Organitzada en el procés preparatori de la Cimera**
 - 2.2.3. Resultats finals de la cimera: més promeses buides; no es el gran pas endavant que es necessita!**
 - 2.2.4. Declaracions oportunistes; promeses disperses**

3. L'ODM-1 i la lluita contra la pobresa extrema i la fam, o sobre l'estat d'acompliment de “l'objectiu” dels objectius!

- 3.1. Sobre la lluita contra la fam**
- 3.2. I que en va dir la cimera?**

4. L'ODM-8 i el Finançament per al Desenvolupament i/o el finançament per als ODMs

- 4.1. L'AOD (perspectiva històrica, estat actual, tendència de futur); del "Millenium Project" a la "MDG Gap Task Force"**
- 4.2. Els ODMs i el Consens de Monterrey sobre el Finançament per al Desenvolupament (2002) i la Declaració de París sobre l'Efectivitat de l'Ajut (2005)**
 - 4.2.1. El Consens de Monterrey sobre el Finançament per al Desenvolupament i els ODMs**
 - 4.2.2. La Declaració de París (2005) i el Pla d'Acció d'Accra (2008) i els ODMs**
- 4.3. I, també, la CTT (Currency Transaction Tax – Impost sobre les Transaccions de Divises)**
 - 4.3.1. La CTT i els ODMs o una història d'amor des del començament que revifa, especialment però insuficient, a la Cimera sobre els ODM del 2010**
 - 4.3.2. El món financer, el FOREX (Foreign Exchange) i la CTT**
 - 4.3.3. La crisi financera i econòmica global, els ODMs, la CTT i les FTT (Financial Transaction Tax – Impuestos sobre les Transaccions Financeres)**
 - 4.3.4. Els ODMs com a possible motor d'algun altre èxit**

5. Els ODM i el Governament Democràtic Mundial

- 5.1. Agendes per al desenvolupament, agendes per a l'adaptació al canvi climàtic, ODMs, etc.: Incoherències!**
- 5.2. Recursos, decisions, ...: i Governament Democràtic Mundial**

Annex I: MDG targets and indicators

Annex II: MDG-8B (DOA-ODA) Gap

0. Pròlegs

0.0. Del document presentat al CCD de la UPC per demanar el suport necessari per realitzar aquest informe

Es deia textualment, entre bastantes altres coses,:

[...] Durant l'any 2010 hi ha un esdeveniment internacional d'elevat interès en l'evolució dels temes de "Governabilitat Democràtica Mundial" en relació a les "Problemàtiques Globals" i, en concret en aquest cas, a la "Cooperació Internacional per al Desenvolupament": la "Millennium Development Goals Summit" que NNUU celebrarà a Nova York del 20 al 22 de setembre de 2010, amb el lema "Keeping the Promise"; a molts pocs anys de la fita del 2015, els ODMs i la seva consecució estaran especialment a la palestra, sobretot després que la Crisi Financera i Econòmica Global hagi comportat, "com desgraciadament sol passar sempre", una disminució i empitjorament de les activitats i dels fluxos nets de cooperació internacional en la direcció cap al "sud" del món. [...] traslladar a "l'acadèmia" tant l'anàlisi de "l'estat del món" vist des del punt de mira del grau de consecució dels ODMs, com de les conclusions de la conferència en relació als camins a seguir per tal de, realment, assolir-los per al 2015! -malgrat que per al proponent, i per a molta gent, siguin fites mínimes i insuficients-.

[...] El desenvolupament humà sostenible al món (principalment al "sud" del món) és un objectiu l'assoliment o no del qual depèn de molts factors. Les dinàmiques concretes de la cooperació al desenvolupament en són un element molt important. Però aquestes dinàmiques, la seva evolució, els seus recursos, el seu èxit, etc. depenen també de diversos factors, entre els quals els estructurals. Per posar un exemple, també d'aquest passat recent, però permanentment a la palestra des del canvi de segle: els ODMs, per bé o per mal i més o menys criticats, s'han transformat, a la vegada, en indicadors de l'estat del món i en referents d'actuacions i de plans d'acció. En aquest context, i en la mesura que el Màster en Sostenibilitat de la UPC hauria de ser punta de llança del debat i treball intel·lectual d'aquests temes (també d'aquests temes!) a casa nostra, el fet de que en el seu context es puguin viure de primera mà aquests debats i evolucions internacionals és, a la manera de veure del proponent, fonamental. D'altra banda, que la sensibilització sobre aquests temes sigui una "línia de treball" a la UPC és, sempre a parer del proponent, una de les maneres de tenir i intentar mantenir un debat permanent sobre aquelles qüestions que, en molta mesura, condicionen les nostres pròpies voluntats i actuacions de Cooperació per al Desenvolupament.

[...] Realització d'una publicació –general- i de material docent –particular-, amb la involucració dels estudiants del màster en sostenibilitat de la UPC –en la concepció Bolonya-, que resumeixi tant l'anàlisi de l'estat del món a través de l'examen de l'estat d'assoliment dels ODMs, com les

propostes més actuals, en les diferents vessants, per tal d'assolir-los; l'ambició d'aquest objectiu requereix involucrar específicament un parell d'estudiants becats en el projecte!

En aquesta tercera vegada, segon quadrimestre curs 2010-2011, en que s'impartirà l'assignatura "Governabilitat Democràtica Mundial, GDM", l'anàlisi de la Conferència en qüestió, com a estudi de cas del programa de l'assignatura (de la mateixa manera que es va fer el curs passat amb la Cimera de Copenhaguen, i que va suposar, entre altres fites, que diversos estudiants hi assistissin!), serà una primera manera de vincular-la a l'activitat acadèmica; la segona serà l'oferiment de treballar-la més a fons en treballs de fi de màster.

0.1. Amb qui, cóm i què ha acabat sent aquest informe? I a mena de quió de lectura!

S'han pogut aconseguir bastant les idees i els objectius que es senyalaven al text anterior.

D'una banda el tema ha estat l'estudi de cas general dels estudiants i les estudiantes que han cursat, durant el segon quadrimestre del curs 2010-2011, l'assignatura "Governabilitat Democràtica Mundial, GDM" del Màster en Sostenibilitat de la UPC; els treballs que m'han entregat estan, de diverses maneres, darrera d'alguns dels continguts d'aquest informe.

L'Alfons Pérez, estudiant del màster en sostenibilitat de la UPC, ha estat l'estudiant becat que, més estretament amb mi mateix, ha fet el seguiment necessari del dia a dia del tema per tal de, finalment, tenir les bases, sobretot al voltant del que hauria estat la Cimera 2010 sobre els ODMs, per poder realitzar aquest informe. A aquest nivell també s'ha comptat amb la Sílvia Salicio.

De fet, amb ell i ella hem continuat tirant endavant el projecte (subvencionat per CITIES i la CUS de la UPC) de l'espai web

www.apgdm.org

en el qual, els ODMs i molts altres dels ítems d'aquest informe, hi són també i evidentment presents.

El disseny final, de la versió reduïda i pensada per ser publicada, ha estat obra de l'Alba Mengual.

0.1.1. A mena de quió de lectura!

Què n'ha resultat de tot plegat? Què teniu a les mans o, si voleu, com podeu fer-ne ús ràpid sense necessitat d'una lectura completa?

L'índex intenta ser lo suficientment exhaustiu com per què pugui ajudar a veure què es trobarà, i que no es trobarà, a l'informe. Però un índex és només un índex, i malgrat que l'autor es prou prolífic i explícit (fins i tot potser massa) en els títols, sempre pot anar bé un guió més perfilat de lectura.

La secció 1 té dues vessants. La primera la de contextualitzar el tema que, no ens enganyem, no per "conegut" deixa de tenir una amplitud i complexitat gens menyspreable. Així, trobar-hi la referència a la Cimera del Mil·lenni i la reflexió sobre el què suposa el fet de que s'acabessin definint aquests ODMs sembla, encara, del tot necessari i útil. D'altra banda, en el subapartat 1.1.2. hom pot trobar, comentadament, els principals nivells de treball, amb els corresponents enllaços a internet, que s'han anat obrint pas al voltant de tot el que ha suposat el fet de que NNUU es dotés d'aquests ODMs i, naturalment, intentés que s'assolissin.

La segona vessant d'aquesta primera secció marca el fil conductor del que pot aportar, finalment i principal, l'informe. D'una banda, l'argumentació i constatació ben crítica sobre l'incompliment més que bastant generalitzat dels ODMs –sobretot dels més importants-. D'altra banda, malgrat la constatació anterior, la reflexió positivista de la importància de que NNUU es dotés d'aquests objectius, i les portes que ha obert això a que comencessin processos, més a fons i més importants per tant, al voltant d'anàlisis i propostes més sistèmiques i programàtiques que, anant més a l'arrel i als fons dels problemes, contribueixen, potser, a definir el camí cap a un món més just i millor, en el qual, sens dubte, els indicadors de les fites associades als ODMs així ens ho mostrarien.

Una figuració entre literària i conceptual és, potser, el fil conductor principal de tot l'informe en el context anterior: els ODMs, com a objectius i fites concretes no són, en si mateixos, cap programa d'acció i, per tant, no defineixen un camí sinó, si de cas, els objectius d'un camí per definir i construir. Així, la seva existència ha donat com a resultat, potser principal, passes endavant ben importants en la direcció de definir els camins, les metodologies i/o els programes d'actuació per tal de, assolint a la vegada, i de forma sòlida els ODMs, construir aquest món millor.

La **secció 2** és l'anàlisi, fent èmfasi sempre en els fils conductors principals que acabem de referir, de la Cimera 2010 sobre els ODMs que, en definitiva, és el moment/punt singular que, primer, ha provocat una forta inflació d'estudis, anàlisi i propostes sobre el tema a molts diferents nivells i des de diferents perspectives i, segon, és, òbviament, l'origen i raó de ser de la mateixa proposta de fer aquest informe. Un exemple més de quelcom que s'ha de valorar, en aquest cas, molt críticament però que, en canvi, es ben positiu que s'hagi realitzat; més contradiccions dels nostres temps.

La **secció 3** es concentra en l'ODM-1. Es parteix de la base que, de fet, és una mena "d'objectiu dels objectius-ODMs" i de que, sense assolir-lo (eradicar la pobresa extrema i la fam), difícilment es podran assolir, sòlidament i irreversiblement, els 6 següents. Posa el dit a la llaga en la vessant de l'incompliment i de la desesperant incapacitat pràctica de NNUU, en aquest nivell i ben desgraciadament, de donar la volta, actualment, a la manifesta inoperància política internacional.

La **secció 4 –la principal de l'informe a parer del seu autor-** es centra en l'ODM-8. En la mesura que aquest és l'objectiu instrument o medi i/o la condició necessària per assolir la resta (sense el finançament i la cooperació internacional no s'assoliran els ODMs anteriors), i tant pel que fa referència al tema estrictament financer com, sobretot, al tema programàtic i metodològic (que no deixa de ser el paraigua que farà, o no, que el tema del finançament es mogui d'una manera o altra), estem davant de l'objectiu que permet i sobretot demana més reflexió, més anàlisi i més propostes.

L'anàlisi realitzada permet o pretén tancar el cercle i tornar a incidir, en aquest cas, en els avenços (també en les frustracions, òbviament) que l'existència dels ODMs ha provocat en darrer terme: el Consens de Monterrey, la Declaració de París, la necessitat i possibilitat d'una CTT, etc. són els exemples principals del pòsit, positiu segons l'autor, que la dècada ens deixa en aquest àmbit, i del qual els ODMs n'han estat els elements generatrius.

La **secció cinquena**, la final a banda dels annexos, donant la continuïtat necessària a la valoració dels aspectes positius de la secció anterior, subratlla, emperò, el gran repte general de donar pas a un “nou sistema” de governament democràtic mundial, com a condició sine quan non per tal de poder donar els passos i salts necessaris en la implementació política i econòmica de, per exemple, les noves bases programàtiques –identificades a la secció anterior- que es necessiten implementar per tal de, entre moltes altres coses –però com a indicadors positius d’algunes d’elles- assolir els ODMs.

1. Els ODMs: Evidències de tants fracassos! Motius de tantes controvèrsies! Motors d'alguns èxits!

1.1. Contextualitzacions generals diverses

1.1.1. La Declaració del Mil·lenni (2000) de les NNUU i els ODMs 2000-2015

L'any 2000 (controvèrsies diverses a part: l'any del canvi de mil·lenni), l'Assemblea General de les NNUU, reunida a Nova York en Cimera de Caps d'Estat i de Govern del 6 al 8 de setembre –molts pocs dies abans del començament del seu 56è període anual de sessions-, aprovà l'anomenada “**Declaració del Mil·lenni de Nacions Unides**”.

Aquesta Declaració conté entre les seves línies, encara que no formulats explícitament com a tals objectius, els que poc temps després les pròpies Nacions Unides van acabar identificant com un conjunt de **8 Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni –ODM/MDG-**, cadascun d'ells amb metes o sub objectius concrets que, finalment, s'acabaran formulant com **un conjunt de 21 fites bastant concretes**, en general d'aspectes de desenvolupament al món, **que hom es proposava assolir en el període des de l'any 2000 fins al 2015**. Val a dir, encara que no toqui analitzar-ho ara i aquí, que no hi són totes les que hi eren (a la declaració), ni que totes les que hi són hi eren (a la declaració). Sobre les fites en qüestió s'han anat elaborant també els corresponents **indicadors** que han de servir per mesurar, d'alguna manera, els nivells d'assoliment de les mateixes. Vegeu en relació al conjunt complet l'Annex I d'aquest mateix informe.

Per citar aquí algunes fites, a tall d'exemples clars i il·lustratius del que estem parlant,:

- **Reduir a la meitat, entre el 1990 i el 2015, el percentatge de persones que passen fam al món!**
- **Haver reduït i ralentitzat considerablement la pèrdua de diversitat biològica al 2010!**
- **Lidiar en forma integral amb la deute dels països en vies de desenvolupament!**
-

Des de llavors ençà les Nacions Unides, d'una banda, i altres organitzacions internacionals multilaterals i moltes organitzacions i expressions de la societat civil organitzada als més diversos nivells, de l'altra, han transformat aquests ODM en una mena de programa mínim que, al seu parer, tot i que realment mínimament i insatisfactòriament, permetessin dir-nos, com a comunitat internacional, com a societat mundial, que estem progressant en la construcció d'un món millor, més just i més equitatiu.

Aquest anhel expressa, al nostre parer, dues realitats ben diferents:

Una molt clara i explícita per gairebé tothom: l'escandalosa i crua realitat relativa als reptes més bàsics de la vida de la humanitat en el planeta, que suposa que coses que hom havia donat per fet que, a l'any 2000, ja estarien del tot eradicades del planeta, no solament no ho estant sinó que, en alguns casos, fins i tot s'han agreujat (la fam al món, per exemple).

L'altra, la constatació menys reconeguda, però per a nosaltres tant clara com l'anterior, del fracàs de les polítiques econòmiques internacionals dominants durant les dues darreres dècades del segle XX, és a dir, del fracàs, des del punt de vista del desenvolupament humà sostenible, del neoliberalisme, sobretot i en aquest context, en les seves vessants de construcció d'una determinada globalització econòmica!

1.1.2. La revisió 2010 a partir dels projectes i tasques realitzades per NNUU, sobretot en el període des del 2005

L'any 2010 no podia deixar de ser –per allò tant obvi dels 10 anys després del 2000– un any d'anàlisi, revisió, reflexió, propostes, etc. sobre l'estat de compliment dels objectius i sobre el camí a recórrer, la tercera part final del període previst per assolir-los, fins el 2015. Les Nacions Unides ja van fer un primer procés d'aquest tipus l'any 2005, però llavors es podia tenir la sensació que encara quedava molt temps i, a més a més, a la reunió corresponent de l'Assemblea General, un altre tema “de sempre”, la reforma de les Nacions Unides, hi va prendre gairebé tot el protagonisme en els moments més concrets de la cimera corresponent.

De tota manera –sobretot a partir d'aquest 2005– si un tema ha estat seguit, i bastant permanentment i intensa per tothom, començant, tal com ja s'ha dit, per les pròpies Nacions Unides, aquest ha estat el dels ODMs. En efecte, sense una voluntat de ser exhaustius, hom pot identificar entre altres, només dins –o molt a prop– de Nacions Unides, els següents projectes i tasques específiques.

. Al vïncle

<http://www.un.org/millenniumgoals/>

es pot trobar “A gateway to the UN system's work on the MDGs”, és a dir, **la porta d'entrada a la majoria d'aquests projectes**. S'hi pot trobar l'entrada al que hi fan molts diversos programes i agències de les Nacions Unides i, sobretot, l'entrada també a projectes més específics. Entre els quals:

- La Campanya del Mil·lenni

<http://www.endpoverty2015.org/>

que, només cal observar-ne el domini del vincle i la imatge actual, presenta la singularitat d'haver mantingut una mena d'estatus especial en relació a les pròpies Nacions Unides, tot esdevenint una mena de projecte mixt en el que, a més a més de Nacions Unides –la impulsora real-, diversos sectors de la societat civil hi han jugat un paper, fonamentalment mobilitzador, molt important.

De fet, durant algunes èpoques, i sota el nom de GCAP (Global Call to action Against Poverty – Crida Global a l'acció Contra la Pobresa),

<http://www.whiteband.org/>

una coalició i moviment específic de la societat civil va “conviure” de maneres molt “estretes” amb la Campanya del Mil·lenni; de tal manera que al voltant del 2005 eren pràcticament una mateixa cosa. Actualment són molt més independents. Durant aquests anys, campanyes de mobilització global concretes, com la “Stand Up Against Poverty” (Aixecat Contra la Pobresa),

<http://standagainstopoverty.org/suap/>

han estat organitzades més o menys conjuntament per ambdues iniciatives; actualment emperò, el pes més institucional d'aquesta darrera crida és, a parer de l'autor, molt més fort i important que a les èpoques dels inicis d'ambdues iniciatives.

. **Pel que fa al seguiment més documentat de tot el relatiu als ODM** cal destacar el treball continuat realitzat per UNDESA (el Departament d'Assumptes Econòmics i Socials de la Secretaria General de NNUU) que hom pot trobar al vincle,

<http://mdgs.un.org/unsd/mdg/Default.aspx>

i, molt concretament, dos tipus d'informes de periodicitat anual:

- a) el primer, **“The Millenium Development Goals Report (Informe sobre els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni)”** –la primera edició dels quals fou preparada i publicada el 2005-, molt conegut i senzill de trobar a l'anterior vincle.
- b) el segon, els informes emesos per **“The MDG Gap Task Force”** –creada el 2007-, sempre una mica més difícils de trobar i específicament dedicats a l'anàlisi dels compromisos relatius fonamentalment a l'ODM-8, tema del qual parlarem explícitament a l'apartat 4.2. d'aquest informe; es pot trobar aquest darrer informe al vincle següent.

<http://www.un.org/esa/policy/mdggap/>

Vegeu les cobertes 2010 d'aquests dos informes a les figures de la pàgina següent.

The Millennium Development Goals Report

2010

Millennium Development Goal 8

The Global Partnership for Development at a Critical Juncture

MDG Gap Task Force
Report 2010

1.2. Conclusions prèvies o a priori

1.2.1. No anem pas pel bon camí!

Malgrat que metodològicament del tot incorrecte hi ha dos motius que permeten, en un apartat introductori, treure conclusions generals anticipades. El primer motiu és el “vox populi”; tothom i arreu ho diu: no anem pel bon camí; no ho assolirem; etc. L'altra el treball, evidentment més objectiu, que les Nacions Unides han vingut realitzant des de fa temps i que, davant de la fita del 2010, s'ha vist molt millorat, quantitativament i qualitativament.

El “2010 Progress Chart” n'és un gran exemple que es recull a continuació. Malgrat que permet treure conclusions gairebé a simple vista, ens hem permès afegir-hi un exercici numèric groller però que pot permetre passar del cop d'ull a una mena de ponderació numèrica.

En la mesura que, essencialment, els colors defineixen, d'acord amb la llegenda a peu de la pàgina següent, 4 nivells de valoració, hem assignat els valors numèrics +10 i -10 punts a, respectivament, “ja assolit o molt a prop” + “progrés suficient” i “progrés insuficient” + “no progrés o deteriorament”. Doncs bé, el resultat de la ponderació numèrica d'acord amb aquest barem és de:

-390 (en un rang extrem entre: +1700 i -1700).

<u>No anem pas doncs pel bon camí!</u>

Millennium Development Goals: 2010 Progress Chart

Marking the start of a new century—and a new chapter in human history—United Nations Member States agreed in 2000 on eight Millennium Development Goals. The vision propelling the initiative, set out in the Millennium Declaration, is a world with less poverty, hunger and disease and greater access to health care and education; a world in which women and men have equal opportunities and natural resources are conserved for future generations. The MDGs also call for a global partnership for development involving the private sector and civil society that includes sharing the benefits of new technologies with countries worldwide.

At two thirds of the way, how much progress so far?

Progress towards the MDGs is monitored through a set of 21 measurable and time-bound targets and 60 indicators. Most of the targets are to be achieved by 2015 and start from a 1990 baseline. This chart presents an assessment of progress so far for selected indicators and regions, on the basis of information available as of June 2010. While some indicators reflect data as recent as 2010, others rely on older statistics, dating as far back as 2005.

Goals and Targets	Africa		Asia				Oceania	Latin America & Caribbean	Commonwealth of Independent States	
	Northem	Sub-Saharan	Eastern	South-Eastern	Southern	Western			Europe	Asia

GOAL 1 | Eradicate extreme poverty and hunger

Reduce extreme poverty by half	low poverty	very high poverty	high poverty	high poverty	very high poverty	low poverty	---	moderate poverty	low poverty	high poverty
Productive and decent employment	very large deficit in decent work	very large deficit in decent work	large deficit	very large deficit in decent work	very large deficit in decent work	very large deficit in decent work	very large deficit in decent work	moderate deficit in decent work	small deficit in decent work	large deficit
Reduce hunger by half	low hunger	very high hunger	moderate hunger	moderate hunger	high hunger	moderate hunger	---	moderate hunger	low hunger	moderate hunger

GOAL 2 | Achieve universal primary education

Universal primary schooling	high enrolment	moderate enrolment	high enrolment	high enrolment	moderate enrolment	moderate enrolment	---	high enrolment	high enrolment	high enrolment
-----------------------------	----------------	--------------------	----------------	----------------	--------------------	--------------------	-----	----------------	----------------	----------------

GOAL 3 | Promote gender equality and empower women

Equal girls' enrolment in primary school	close to parity	close to parity	parity	parity	parity	close to parity	almost close to parity	parity	parity	parity
Women's share of paid employment	low share	medium share	high share	medium share	low share	low share	medium share	high share	high share	high share
Women's equal representation in national parliaments	very low representation	low representation	moderate representation	moderate representation	low representation	very low representation	very low representation	moderate representation	low representation	low representation

GOAL 4 | Reduce child mortality

Reduce mortality of under-five-year-olds by two thirds	low mortality	very high mortality	low mortality	moderate mortality	high mortality	low mortality	moderate mortality	low mortality	low mortality	moderate mortality
--	---------------	---------------------	---------------	--------------------	----------------	---------------	--------------------	---------------	---------------	--------------------

GOAL 5 | Improve maternal health

Reduce maternal mortality by three quarters*	moderate mortality	very high mortality	low mortality	high mortality	high mortality	moderate mortality	high mortality	moderate mortality	low mortality	low mortality
Access to reproductive health	moderate access	low access	high access	moderate access	moderate access	moderate access	low access	high access	high access	moderate access

GOAL 6 | Combat HIV/AIDS, malaria and other diseases

Halt and reverse spread of HIV/AIDS	low prevalence	high prevalence	low prevalence	low prevalence	low prevalence	low prevalence	moderate prevalence	moderate prevalence	moderate prevalence	low prevalence
Halt and reverse spread of tuberculosis	low mortality	high mortality	moderate mortality	high mortality	moderate mortality	low mortality	moderate mortality	low mortality	moderate mortality	moderate mortality

GOAL 7 | Ensure environmental sustainability

		medium forest	medium forest		medium forest					
low coverage	low coverage	low coverage	low coverage	low coverage	low coverage	low coverage	low coverage	low coverage	low coverage	low coverage
very low coverage	moderate coverage	low coverage	moderate coverage	moderate coverage	high coverage	moderate coverage	moderate coverage	very low coverage	low coverage	low coverage
high proportion of slum-dwellers	moderate proportion of slum-dwellers	moderate proportion of slum-dwellers	moderate proportion of slum-dwellers	---	---	moderate proportion of slum-dwellers	moderate proportion of slum-dwellers	very high proportion of slum-dwellers	moderate proportion of slum-dwellers	high proportion of slum-dwellers

GOAL 8 | Develop a global partnership for development

low usage	high usage	low usage	high usage	high usage	moderate usage	Internet users	high usage	low usage	high usage	moderate usage
-----------	------------	-----------	------------	------------	----------------	----------------	------------	-----------	------------	----------------

* with the target. The colours show progress towards the target according to the legend below:

- No progress or deterioration.
- Missing or insufficient data.

The progress chart operates on two levels. The words in each box indicate the present degree of compliance

- Already met the target or very close to meeting the target.
- Progress sufficient to reach the target if prevailing trends persist.
- Progress insufficient to reach the target if prevailing trends persist.

I la conclusió de que no anem pel bon camí també la podem treure si analitzem l'evolució històrica. En l'informe final del "Millennium Project" dirigit per Jeffrey Sachs, hom pot trobar una traça, corresponent a l'any 2005, amb dades de UN DESA de l'any 2004, que ens confirma que l'evolució 2004-2009 és, si més no, molt pobre –una millora molt petita–!

Table 2.2**Major trends in the Goals, by region****Goal 1** Eradicate extreme poverty and hunger

	Africa		Asia					Latin America & Caribbean	Commonwealth of Independent States	
	Northern	Sub-Saharan	Eastern	South-eastern	Southern	Western	Oceania		Europe	Asia
Reduce extreme poverty by half	on track	high, no change	met	on track	on track	increasing	no data	low, minimal improvement	increasing	increasing
Reduce hunger by half	high, no change	very high, little change	progress but lagging	progress but lagging	progress but lagging	increasing	moderate, no change	on track	low, no change	increasing

Goal 2 Achieve universal primary education

Universal primary schooling ^a	on track	progress but lagging	on track	lagging	progress but lagging	high but no change	progress but lagging	on track	declining	on track
--	----------	----------------------	----------	---------	----------------------	--------------------	----------------------	----------	-----------	----------

Goal 3 Promote gender equality and empower women

Girls' equal enrollment in primary school	on track	progress but lagging	met	on track	progress but lagging	progress but lagging	on track	on track	met	on track
Girls' equal enrollment in secondary school	met	progress but lagging	no data	met	progress but lagging	little change	progress but lagging	on track	met	met
Literacy parity between young women and men	lagging	lagging	met	met	lagging	lagging	lagging	met	met	met
Women's equal representation in national parliaments	progress but lagging	progress but lagging	declining	progress but lagging	very low, some progress	very low, no change	progress but lagging	progress but lagging	recent progress	declining

Goal 4 Reduce child mortality

Reduce mortality of under-five-year-olds by two-thirds	on track	very high, no change	progress but lagging	on track	progress but lagging	moderate, no change	moderate, no change	on track	low, no change	increasing
Measles immunization	met	low, no change	no data	on track	progress but lagging	on track	declining	met	met	met

Goal 5 Improve maternal health

Reduce maternal mortality by three-quarters	moderate	very high	low	high	very high	moderate	high	moderate	low	low
---	----------	-----------	-----	------	-----------	----------	------	----------	-----	-----

Goal 6 Combat HIV/AIDS, malaria, and other diseases

Halt and reverse spread of HIV/AIDS	no data	stable	increasing	stable	increasing	no data	increasing	stable	increasing	increasing
Halt and reverse spread of malaria	low	high	moderate	moderate	moderate	low	low	moderate	low	low
Halt and reverse spread of TB	low, declining	high, increasing	moderate, declining	high, declining	high, declining	low, declining	high, increasing	low, declining	moderate, increasing	moderate, increasing

Goal 7 Ensure environmental sustainability

Reverse loss of forests	less than 1% forest	declining	met	declining	small decline	less than 1% forest	declining	declining except Caribbean	met	met
Halve proportion without improved drinking water in urban areas	met	no change	declining access	high access, no change	met	met	high access, no change	met	met	met
Halve proportion without improved drinking water in rural areas	high access, little change	progress but lagging	progress but lagging	progress but lagging	on track	progress but lagging	low access, no change	progress but lagging	high access, limited change	high access, limited change
Halve proportion without sanitation in urban areas	on track	low access, no change	progress but lagging	on track	on track	met	high access, no change	high access, no change	high access, no change	high access, no change
Halve proportion without sanitation in rural areas	progress but lagging	no change	progress but lagging	progress but lagging	progress but lagging	no change	no change	progress but lagging	little change	little change
Improve the lives of slum dwellers	on track	rising numbers	progress but lagging	on track	some progress	rising numbers	no data	progress but lagging	low but no change	low but no change

Goal 8 A global partnership for development

Youth unemployment	high, no change	high, no change	low, increasing	rapidly increasing	low, increasing	high, increasing	low, increasing	increasing	low, rapidly increasing	low, rapidly increasing
--------------------	-----------------	-----------------	-----------------	--------------------	-----------------	------------------	-----------------	------------	-------------------------	-------------------------

met or on track
 progress, but too slow
 no or negative change
 no data

En aquest cas, la ponderació anàloga a l'anterior dona un resultat de -680 en un rang entre -2000 i +2000! (hi ha algunes variacions en les fites concretes, tant en concepte com en quantitat). Una tan minsa millora en els darrers 5 anys fa que la seva projecció futura, a 5 anys vista més, no ens doni pas "gaire" confiança!

1.2.2. Però de com caminant sempre es va fent camí

Malgrat que aquest informe reflecteix una visió bastant crítica sobre la temàtica dels ODMs, cal subratllar que, aquesta visió crítica, no val amagar en cap moment la gran, i malgrat tot ben positiva, importància política que han tingut aquests ODMs.

Si en el títol de tot aquest apartat hem dit: **Evidències de tants fracassos! Motius de tantes controvèrsies! Motors d'alguns èxits!**, i si, ara, contraposem com a títols d'aquest dos darrers subapartats: **No anem pas pel bon camí! Però de com caminant sempre es va fent camí!**, és, justament, per concloure que malgrat la visió crítica, a la nostra balança política ens inclinaríem clarament per una resultant positiva.

Els ODMs no son cap panacea, no són per si mateixos els objectius realment estratègics (encara que alguns d'ells siguin clarament les fites estratègiques que realment necessita assolir la humanitat) que definirien el programa mínim per acabar amb les principals pobreses mundials i poder realment construir un món més just i millor. Però el fet de que NNUU aconseguís plantejar-los, com a tals objectius, en la Cimera del Mil·lenni, és un fet històric que, a banda, tal com ja hem subratllat, de deixar totalment en evidència el nefast període de globalització econòmica neoliberal, ha permès situar les NNUU com la principal veu crítica mundial sobre l'evolució de la vida de la humanitat en el planeta i, per tant, erigir-se en la referència conjunta i comuna –ODMs i NNUU- que tothom (amb més o menys visió crítica) ha de citar com a referents finals d'un camí a recórrer conjuntament.

Si, és cert que no volem unes NNUU com a veu crítica sinó com a motor de solucions als problemes globals. Però no podem deixar de dir mai, en aquests moments de la història, que NNUU no té ni l'autoritat, ni els mitjans, ni gairebé cap dels elements necessaris per jugar el paper de governament global que es necessitaria.

Per tant, el fet que com a mínim, les NNUU siguin encara aquesta veu crítica i motora de lluita, les fa encara la referència fonamental –de vegades desesperadament inoperant- de que un altre món és possible; encara que soc del tot conscient que utilitzar aquest concepte vinculat a NNUU sigui una contradicció; però és una contradicció, no –i aquí rau l'element essencial- un antagonisme.

És en aquest sentit que, mirat amb una certa perspectiva històrica, el paper de Kofi Annan, abocant al conjunt de treballadors i treballadores de NNUU (el que realment té d'institució la organització de les NNUU) a visibilitzar, seguir, promoure, etc. els ODMs els ha acabat transformant en el mirall que no permet deixar de mirar, pel que fa als temes de les pobreses, la tant miserable realitat mundial actual. I el fet de veure-ho, obliga a caminar!

És cert, no tenim definit el camí, però tenim algunes metes finals, els ODMs, que com a llums testimoni, ens obliguen a anar caminant i, fent-ho, a anar trobant el camí.

2. ODMs 2000-2015 a examen 2010

2.1. La Cimera de NNUU a Nova York el setembre de 2010

. Esta clar que l'any 2010, a 5 anys del 2015, tot és prou candent com perquè fins i tot es convoqués una Cimera extraordinària de NNUU dedicada al tema. En efecte, la que s'ha conegut com la “**MDG Summit 2010**” ha tingut com a vincle principal

<http://www.un.org/en/mdg/summit2010/>

i s'ha celebrat a Nova York, a la seu de NNUU, del 20 al 22 de setembre passats. Com es habitual en aquests casos, la Conferència ha estat precedida per un **informe del Secretari General amb el títol: “Keeping the promise (Mantenint el compromís)”** que hom pot trobar al vincle anterior.

Pel que fa als resultats oficials de la cimera, es poden trobar en el “outcome document (document resultant)” que, com és habitual també, és el resultat d'un procés de negociació intern, dins de l'Assemblea General, a partir d'un esborrany de document facilitat per dos ambaixadors que varen actuar de ponents. Es pot trobar aquest document al següent vincle:

<http://www.un.org/en/mdg/summit2010/pdf/mdg%20outcome%20document.pdf>

D'aquest document i, en general, del que es poden considerar com a resultats principals de la Conferència en parlarem doncs, fonamentalment, en aquesta secció.

Com també és habitual, la societat civil organitzada que treballa a l'entorn de les Nacions Unides va participar activament tant en el desenvolupament com en el procés preparatori de la conferència. En el vincle

<http://www.un-ngls.org/spip.php?page=mdg2010>

s'hi pot trobar, per exemple, els documents de posició principals d'aquesta societat civil organitzada en relació als ODM. Tant de la seva pressió sobre els estats negociadors del document final, com, també i malauradament, de la seva decepció final.

2.2. Anàlisi de la Cimera 2010

El que hom pot comentar d'una cimera de NNUU pot ser bastant diferent si s'ha viscut en directe o no. En aquest cas, no havent-la pogut viure en directe, l'únic diferencial de valoració que en pot fer l'autor, vindrà donat per la seva experiència real en/sobre aquest tipus de reunions.

Hi ha tres fils bàsics a seguir en una cimera d'aquest tipus. El primer, el dels documents que en quedaran com a referència i que cal saber contextualitzar i "llegir" segons el seu paper i importància relativa final en el procés. El segon, el del conjunt ben divers d'intervencions davant de la pròpia cimera dels màxims dirigents mundials que hi varen assistir. I el tercer, el del conjunt de taules rodones, seminaris i actes en general ("side events" en l'argot específic) que hagin tingut lloc durant la reunió, tot diferenciant-ne dos grans tipus: d'una banda, els organitzats oficialment com a part del programa formal d'actes i, d'altra banda, els organitzats per iniciativa dels diferents stakeholders (actors interessats) i, entre ells i molt especialment –per tenir la mesura crítica específica més ràpida- els organitzats per les organitzacions de la societat civil que han participat en l'esdeveniment. Des de la ja mencionada no participació personal, pràcticament només es pot analitzar el primer fil, amb algunes espurnes dels altres.

2.2.1. Documents previs a la cimera: "Mantenint el Compromís" o "Per mantenir la promesa" o, de fet, la visió "pessimista" del SG de NNUU sobre l'estat de compliment dels ODM

El primer i més important document previ és el ja citat informe habitual del Secretari General que, si més no, donarà el "títol estel·lar" de la cimera i, de fet, "proposarà" els seus continguts de debat i de treball. El subtítol d'aquest informe ja ens dona pistes del que es voldrà tenir al final de la reunió: **"un examen orientat al futur per a promoure un programa d'acció convingut –acordat- amb la finalitat d'assolir els ODM per al 2015"**. La traducció menys directa de la versió anglesa original del títol de l'informe: **"per mantenir la promesa"**, ens acaba de situar dins de **la necessitat que té NNUU de donar un missatge d'esperança al món per mantenir la promesa feta el 2000. Implícitament, s'està donant per fet doncs que no s'acomplirà però, com a mínim, s'intenta mantenir l'esforç, el treball en la direcció definida per la Cimera del Mil·lenni.**

En la secció d'anàlisi d'aquest informe del SG, *"II. El progrés assolit fins ara"*, un primer apartat, *"A. Resultats dispars: defectes i èxits"*, ens permet treure una impressió bastant completa de com es valora oficialment, des de les NNUU, el treball fet fins ara (tot fent notar la coherència amb la insatisfacció generalitzada que ja hem vingut esmentant reiteradament):

- *El progrés en la reducció de la pobresa no ha sigut parell i ara està amenaçat*
- *La fam augmenta i segueix sent un problema mundial important*
- *No s'ha assolit la quota d'ocupació plena i decent per a tothom*
- *S'ha avançat en l'accés universal a l'educació, però l'objectiu no s'ha acomplert*

- *Progrés insuficient en la igualtat entre els gèneres*
- *Progressos importants en alguns ODM relatius a la salut*
- *Progressos mínims en la reducció de la mortalitat materna*
- *Progressos limitats en la sostenibilitat del medi ambient¹*

En una conferència de premsa especial pocs dies abans del començament de la cimera, el SG de NNUU deia, entre altres, les següents frases textuais:

“Els ODM poden ser assolits però necessitem actuar ara”!

“Els gaps en l’assoliment dels ODM són importants”!

“No podem equilibrar els nostres pressupostos sobre les esqueses dels pobres”!

2.2.2. Participació de la Societat Civil Organitzada en el procés preparatori de la Cimera

Com a eina de participació principal de la societat civil en el procés de preparació de la conferència, fou la segona vegada a la història que es varen convocar unes “Audiències Interactives Informals de l’Assemblea General, amb les ONGs, la societat civil i el sector privat”, que varen tenir lloc a mitjans de juny del mateix 2010, i sobre les quals el propi president de l’Assemblea General en el seu resum final en deia:

Many civil society organizations and networks were calling for the summit to adopt a “ Global MDG Breakthrough Plan” that would address some of the shortcomings of current approaches, notably by:

- *taking a more holistic approach to the MDGs;*
- *strengthening participatory human rights-based accountability frameworks for MDG implementation at national and international levels;*
- *fostering new development paths more consistent with full and productive employment, food security, social inclusion and environmental sustainability;*
- *initiating major reforms in international economic and development cooperation pertaining to Goal 8 (a global partnership for development) – made all the more imperative in light of the major MDG setbacks caused by the global economic crisis.*

.....

¹ Els temes del canvi climàtic no estaven inclosos en aquest objectiu ni, en general, en els ODM! En aquest sentit, l’informe apunta a continuació aquesta crisi climàtica, així com l’alimentària i la financera com a nous desafiaments a posar, per així dir-ho, dins del programa de treball; imprescindible evidentment!

.....

Podríem resumir les aspiracions comunes del propi SG i de la societat civil amb aquests “cal actuar ara” i “gran pas endavant (Breakthrough)”, respectivament, que, en ambdós casos, clamen per un nou i molt més ambiciós pla d’acció que, en la darrera secció de l’informe del SG es titulada, i seguida amb promiscuïtat de propostes, com : **“IV. La marxa cap endavant”**.

2.2.3. Resultats finals de la cimera: més promeses buides; no és el gran pas endavant que es necessita!

Pel que fa als resultats oficials de la cimera, es poden trobar en el “outcome document (document resultant i/o final)” que, com ja s’ha dit i és ben habitual també en el món de les NNUU, és el resultat d’un procés de negociació intern, dins de l’Assemblea General, a partir d’un esborrany de document facilitat/elaborat per dos ambaixadors que actuen, a la vegada, de ponents i moderadors del procés, i que sol ser un document sempre menys ambiciós que l’informe previ del SG. En aquest cas, el document final es va tancar (és a dir, la negociació entre els estats es va donar per acabada amb un document que seria formalment aprovat per la cimera per consens) a començaments del mateix mes de setembre.

El seu títol, que manté el concepte **“Mantenint el compromís”**, es complementa finalment amb el subtítol **“Units per assolir els ODM”**. Hom pot copsar ja d’entrada que, amb un subtítol tant buit i ambigu, ens trobarem davant d’un document amb, en general, moltes generalitats i, valgui la contradicció, particularistes –en la línia dels documents que està donant NNUU durant aquesta dècada, després i/o excepte, probablement, del Consens de Monterrey de 2002 i del Document Final de la Cimera del 2005 (amb, en aquest darrer cas, algunes reformes estructurals importants en els terrenys dels drets humans i en els més humanitaris)-.

El document resultant és una mica més llarg de lo habitual, potser perquè, finalment, vol tenir la forma de Pla d’Acció i, per a cada objectiu –per a cada ODM-, recull una mitjana d’uns 20 ítems, després d’haver sentenciat, en cada començament d’objectiu;: **“Ens comprometem a accelerar els avenços (o els progressos) cap a l’assoliment de l’objectiu ... mitjançant entre altres els següents medis”**. Medis que, en la immensa majoria de casos, son recollits començant amb les paraules: **reforçant, promovent, reafirmant, ...**

La crítica principal que ha rebut aquest document final, i que comparteixo i emfatitzo, és que allò que podia semblar o jugar el paper, els primers anys de la dècada, d’un programa mínim de la comunitat internacional vers la construcció d’un món millor, més just i més equitatiu, lluny d’assolir aquesta darrera finalitat, s’ha vist àmpliament desbordat per la pròpia realitat, on de les crisis que ha provocat la globalització neoliberal hem passat a la seva pròpia crisis i a una concatenació de crisis (financera, econòmica, energètica, alimentària, pobreses, etc.), davant de les quals els ODMs poden ser més indicadors que objectius d’un programa polític a l’alçada de les circumstàncies. En efecte, els ODMs, entre altres coses, són més quantitius que qualitius (reduir a la meitat ...), són més tàctics que estratègics (reduir la mortalitat infantil en ...potser perquè després passin més i més fam –perdoneu la cruesa de l’expressió, però l’autor creu que

cal dir-se-la-), estan més trossejats com objectius que entrelligats a la realitat, etc. Davant del món que ens ha deixat la primera dècada del segle XXI, la multiplicació de recomanacions i de velles i noves mesures parcials, lligades a sub objectius i metes intocables en pro del manteniment del consens internacional, no és el nivell de resposta que es necessita, no es aquell tant necessari gran pas endavant que la societat civil organitzada internacional reclamava a les audiències prèvies del mes de juny.

Òbviament, hom pot trobar i fer crítiques més benèvols i molt més positivistes. No ho negarem, ni negarem, fins i tot, que no siguin necessàries per mantenir un nivell d'esperança que no ens acabi immobilitzant del tot. Tampoc negarem mai que no hi hagin mesures que es puguin entreveure com a innovadores i interessants, però, francament, no estem donant l'imprescindible gran pas endavant. Els actuals nivells de consens internacional, en aquests difícils moments de la història, i que es subratllen tant positivament perquè volen expressar la voluntat d'assolir quelcom, ens fan pagar un preu molt elevat: el de la insuficiència manifesta del que es diu que es vol assolir i, fins i tot, dels medis que s'identifiquen per assolir-ho. **Tothom sap que, a cinc anys vista, la pretesa ferma en que s'han expressat els caps d'estat i de govern no deixa de ser un altre brindis al sol.**

2.2.4. Declaracions oportunistes; promeses disperses

Durant els dies en que té lloc una cimera com aquesta, els dirigents o caps d'estat i de govern que hi assisteixen solen dirigir-se al plenari de la mateixa i/o participar com a oradors principals en taules rodones de treball. És en aquests contextos on solen fer promeses específiques com a país que, normalment i pel que fa als països rics, solen anar acompanyades d'alguna promesa econòmica addicional que, desgraciadament, sol obeir més als interessos particulars d'aquests països en una zona determinada, que a una sincera mostra d'esforç solidari!

No solament no ha estat diferent d'altres vegades, sino que el tema comença a semblar una mena de subhasta poc seriosa on, a més a més, ningú sap si al final es pagarà. Concretament, al voltant dels temes de "Salut per a les dones i els infants" s'han anunciat (per part d'institucions, estats, fundacions, etc.) un conjunt de donacions puntuals (és a dir, que no es consolidaran any darrera any) que sumen uns 40.000 milions de US\$ (més o menys un 40% de l'ordre de magnitud de l'actual AOD - DOA (Ajuda Oficial al Desenvolupament –Development Official Aid) anual. Que si l'empresa Dell 10milions; que si França 1.400 milions –però per un projecte al que ben segur ja els hi havia de posar-; que si el Banc Mundial; que si la UE Llavors **pot passar, molt probablement i desgraciadament, com amb les anomenades ajudes especials a Àfrica aprovades a Gleneagles (2005) per part del G8 que, ara, el document final de la cimera ha de reclamar que es posin realment sobre la taula. Ben trist!**

Pel que fa a declaracions més polítiques, lligades en aquesta ocasió a un cert "grup" de "side events" que tingueren lloc els dies de la cimera, s'ha tornat a sentir parlar, amb més força que mai, de nous mecanismes financers innovadors, i caps d'estat i de govern com en Sarkozy i Zapatero s'han pronunciat, específicament, a favor d'impostos sobre les transaccions financeres com a mitjà

per dotar-se dels fons necessaris per finançar, per exemple, els ODM. No hi podem pas estar més d'acord si no fos...si no fos perquè portem parlant-ne tant de temps que ja comença a fer pudor i perquè després, tant les referències en el document final de la cimera, com la realitat a les posteriors reunions del G20, les fan, de fet, meres paraules. D'aquest tema però, en parlarem específicament, a les seccions 4 i 5 d'aquest informe, ja que, malgrat aquestes agres darreres línies, estem davant d'un tema que podria arribar a capgirar, quantitativament i qualitativament, moltes coses".

3. L'ODM-1 i la lluita contra la pobresa extrema i la fam, o sobre l'estat d'acompliment de "l'objectiu" dels objectius

Amb el sentit comú a la mà, si hom reflexiona sobre el conjunt dels ODMs, es pot concloure, molt raonablement, que l'ODM-1 és, d'alguna manera, l'objectiu "resum o expressió sintètica" del conjunt dels ODMs. Sense eradicar la pobresa extrema (i la no tant extrema, probablement també), la causa primera de la qual és la fam, l'absència de l'aliment –l'absència de satisfacció de la gairebé primera necessitat humana bàsica-, serà molt difícil, per no dir impossible, que les diferents variacions en l'assoliment d'altres fites concretes, i en gran part expressades en els objectius del 2 al 7, es puguin consolidar i, definitivament, assolir. És difícil que es pugui concloure que s'està avançant seriosament amb temes d'educació o salut, per exemple, si la fam torna a aparèixer una i altra vegada i no deixa sortir, de cap manera, de la pobresa extrema.

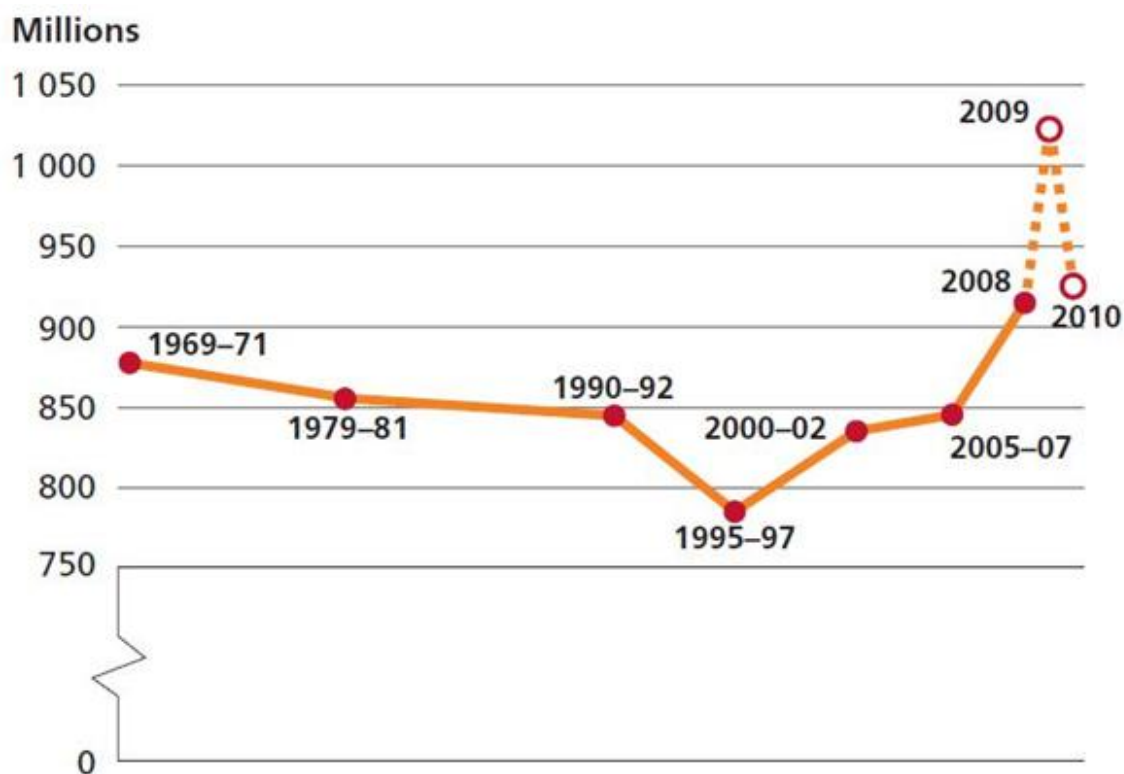
Per això, en aquest informe, tot i no entrar en una anàlisi objectiu per objectiu, si que creïem oportú i necessari fer una mirada al tema de la fam al món. Hambrunes i crisis alimentàries, per augment de preus, a banda, no s'està aconseguint, ni molt menys, eradicar la fam al món ni entreveuran el seu final. I així, és gairebé impossible que assolim, conceptualment però també realment, els ODMs.

3.1. Sobre la lluita contra la fam

La figura adjunta a la pàgina següent diu bastantes coses sobre aquesta històrica, i de moment encara no guanyada, lluita contra la fam endèmica al món, en unes proporcions, per les seves característiques quantitatives i qualitatives, escandalosament inacceptables.

Estreta del darrer informe de la FAO, de l'any 2010, sobre l'estat de la inseguretats alimentària al món, ens deixa entreveure els possibles efectes més extrems de la gran crisi mundial en la que ens trobem, però, sobretot, ens dona una visió de la incapacitat històrica de la humanitat de guanyar aquesta lluita.

Encara hi ha incerteses en els efectes reals de l'actual crisi financera i econòmica sobre les capes més pobres de la població mundial, però, malgrat que la singularitat discontinua de la figura en els anys 2009 i 2010 esta basada en dades provisionals, sembla clar que, en qualsevol cas, en relació tant a l'any 2000 (dels ODMs) com al 1996 en que, en el context d'una Cimera extraordinària de la FAO, ja es posava l'objectiu de reduir la fam al món a la meitat, no solament no s'està aconseguint l'esmentat objectiu (d'altra banda, en aquest cas, amb una fita concreta que nosaltres qualificaríem de ben insuficient), sinó que fins i tot s'està empitjorant.

Note: Figures for 2009 and 2010 are estimated by FAO with input from the United States Department of Agriculture, Economic Research Service.

Source: FAO.

FAO estimates that a total of 925 million people are undernourished in 2010 compared with 1.023 billion in 2009. That is higher than before the food and economic crises of 2008-2009 and higher than the level that existed when world leaders agreed to reduce the number of hungry by half at the World Food Summit in 1996.

.....

ANY	1990	1995	2000	2005	2010
Població Món (1)	5290	5713	6115	6512	6908
Fam (absoluta) (2)	850	780	830	850	950
Fam (relativa) (3)	16	13,7	13,7	13	13,7

(1) En milions

(2) En milions

(3) En percentatge

.....

I s'està empitjorant, perquè ja no és només un empitjorament absolut (més de 1.000 milions de persones –un nombre tristament record- hauran passat fam al món l'any 2009) sinó, fins i tot, relatiu respecte a l'evolució de la població mundial. Vegeu en aquest sentit la taula, de construcció pròpia, que s'adjunta, també, al final de la pàgina anterior.

3.2. I què en va dir la cimera?

Responen a aquesta pregunta a la llum del document resultant de la cimera, hom pot constatar que, d'acord amb el seu article 20,

20. Reconocemos que hay mucho más por hacer para lograr los ODMs, ya que el proceso ha sido desigual entre las regiones y entre los países, así como dentro de ellos. El hambre y la malnutrición aumentaron de nuevo entre 2007 y 2009, menoscabando parcialmente los logros alcanzados hasta entonces. [...]

com a mínim, ningú amaga la realitat. Però que malgrat això i que a l'apartat a) del seu article 70,

a) [...] señalando al mismo tiempo que la erradicación de la pobreza extrema y el hambre tiene repercusiones directas en el logro de todos los demás ODMs

se'ns dóna la raó d'identificar-lo com "l'objectiu" dels objectius, després, i al continuar llegint aquest mateix article 70 del document resultant de la Cimera, hom pot arribar a desesperar-se.

Aquest article 70 (gairebé tres pàgines del document) és el corresponent, justament, al que hauria quedat com a pretès pla d'acció 2010 per assolir l'ODM-1 el 2015. Les tres pàgines són una continua reiteració i repetició d'afirmacions –que *reafirmen, promouen, recolzen, ...*- compromisos i mesures ja preses que, ara, es tracta de complir! Emperò, sense cap anàlisi de perquè no s'han acomplert i, sobretot, de cap decisió realment "nova i/o diferent", que marqui la diferència entre el no compliment fins ara, i el pretès compliment a partir d'ara.

El seu apartat s) és, per l'autor, gairebé "insultant" quan estem parlant, sobretot, del que estem parlant,

s) cumpliendo los compromisos contraídos de lograr la seguridad alimentaria mundial y aportando recursos suficientes y previsibles [...]

4. L'ODM-8 i la Cooperació Internacional i el Finançament per al Desenvolupament i/o per assolir els ODMs

Dels 8 ODMs, els 7 primers són objectius de desenvolupament com a tals; el vuitè, en canvi, fa referència a una de les condicions principals per tal de poder assolir els altres 7.

Sense voler pecar de reduccionisme, i deixant clar que el tema del desenvolupament no és només, ni molt menys, un tema financer o de mitjans econòmics, també és cert que, als nivells creixents de la població actual al món, el finançament per al desenvolupament esdevé una condició, no suficient, però si necessària o imprescindible en bastants casos.

És en aquest sentit que aquest informe vol tractar específicament aquest punt. I encara que, evidentment, tampoc amb l'exhaustivitat ni profunditat requerida, si amb més detall que en les altres seccions de l'informe, doncs, a la pràctica, n'és el factor conductor principal i acaba de contextualitzar completament tot el tema. No en va, a l'article 21 del document resultant de la Cimera 2010 es diu textualment:

"21. Subrayamos el papel fundamental de la alianza mundial para el desarrollo y la importancia del Octavo objetivo para lograr los ODM. Reconocemos que sin apoyo internacional substancial, en muchos países en desarrollo varios objetivos no podrán alcanzarse para 2015."

4.1. L'AOD (perspectiva històrica, estat actual, tendència de futur); del "Millenium Project" a la "MDG Gap Task Force"

En relació doncs a l'ODM 8, sota un títol molt genèric: "Desenvolupar una associació – partnership- global per al Desenvolupament", tant les metes com, sobretot, els indicadors corresponents han volgut donar per suposat que si teníem un compromís amb el conjunt d'ODMs, llavors, hauríem de ser, com a mínim, coherents amb els compromisos internacionals de, sobretot, Ajuda Oficial al Desenvolupament, AOD-DOA, és a dir, de l'històric i famós 0,7%.

Emperò, segons l'informe 2010 de la MDG Gap Task Force (vegeu el subapartat 1.1.2), no és que estiguem lluny d'assolir aquest objectiu indirecta (meta i indicador), és que hi estem molt lluny!

Mirant primer els números de la segona de les sis figures de les tres pàgines següents, hom pot concloure que el gap (152.700milions de Dollars) entre el que s'hauria d'haver arribat l'any 2009 si

tots els països haguessin arribat al 0,7% (272.200milions de Dollars), i la quantitat a la que s'ha arribat (119.600milions de Dollars), és més gran que aquesta darrera quantitat mateixa.

Però és que, a més a més, si ens mirem la tercera i quarta figura, podem concloure que, de fet, si no es té en compte (perquè no s'hauria de tenir en compte) el que és cancel·lació de deute i ajuda humanitària, llavors, hom té –tot explicant a més a més els números de la primera figura- que, finalment, la quantitat real d'AOD esperada per al 2010 serà de 108.000milions de Dollars (en Dollars 2004 per una millor comparabilitat); ben lluny fins i tot dels auto compromisos a la baixa per al 2010 (126.000milions de Dollars) dels països donants membres del DAC-OECD.

De tota manera les xifres anteriors permeten petites diverses interpretacions si hom té en compte les variacions dels valors reals de la moneda de referència any darrera any. Per això, la cinquena figura, en tants per cents respecte els PIB, ens deixa veure clarament les tendències inequívokes, clarament de fet a la baixa, del que, sense cap mena de dubte, hauria de pujar diàfanament!

.....

Però si no n'hi hagués prou amb tot això, cal recordar aquí que en l'estimació, dirigida per Jeffrey Sachs en el "Millenium Project" de l'any 2005, de la quantitat estimada d'AOD-DOA a posar sobre la taula el 2010, vegeu la figura 6, es situaven 152.000milions de Dollars (Dollars 2003!), però als que durant l'any 2006 s'hi haurien afegit ja, per exemple, 135.000millions.

Esta clar doncs que, des d'un punt de vista de finançament –i mirant el tema des del punt de vista de l'AOD-DOA-, l'explicació de perquè els ODMs no es compleixen és més que ben clara!

És per aquest motiu que NNUU ha hagut de crear –ho va fer el 2007- l'anomenada MDG Gap Task Force ja citada. Es tracta de mantenir una mena d'observatori permanent per monitoritzar l'evolució de, entre evidentment molts altres elements, tres quantitats: a) els costos necessaris per assolir els ODMs; b) el total d'AOD-DOA realment disponible; c) el gap entre les dues quantitats anteriors i, per tant, la mesura d'incompliment de, valgui la redundància, els compromisos dels països donants, els països de l'OCDE en definitiva, que, malgrat signar la Declaració del Mil·lenni o, ara, el document resultant de la cimera del passat setembre de 2010, estan a la baixa en la provisió dels recursos d'AOD-DOA i, per tant, i com deia el SG de NNUU: *"equilibren els seus pressupostos sobre les esqueses dels pobres"!*

A l'annex II d'aquest informe, "MDG-8B Gap", hom hi trobarà una anàlisi detallada del nivell quantitatiu i qualitatiu de gap en aquest tema: el dels compromisos d'AOD-DOA per assolir els ODMs. És molt interessant analitzar l'evolució política, durant tota aquesta primera dècada del segle XXI, de tot el referent al Finançament per al Desenvolupament i, en particular en aquest cas, de l'AOD-DOA. Tot remetent-nos a l'apartat següent per comentar aquesta evolució política, tenint en compte de moment tot el que hem comentat en aquest apartat, hom pot concloure que el camí de l'AOD-DOA, tot i seguir sent una reivindicació d'equitat històrica inqüestionable, ens porta, a la pràctica, a un carreró sense sortida que, l'actual crisi financera i econòmica global (però que, actualment, està afectant fortament als països rics del "nord" del món) obligarà, molt probablement, a donar-hi un tomb paradigmàtic. Vegeu en aquest sentit, i especialment, tot l'apartat referent als temes de la CTT.

Figure 1

Official development assistance since 2004, in relation to 2010 commitments
(billions of 2004 dollars)

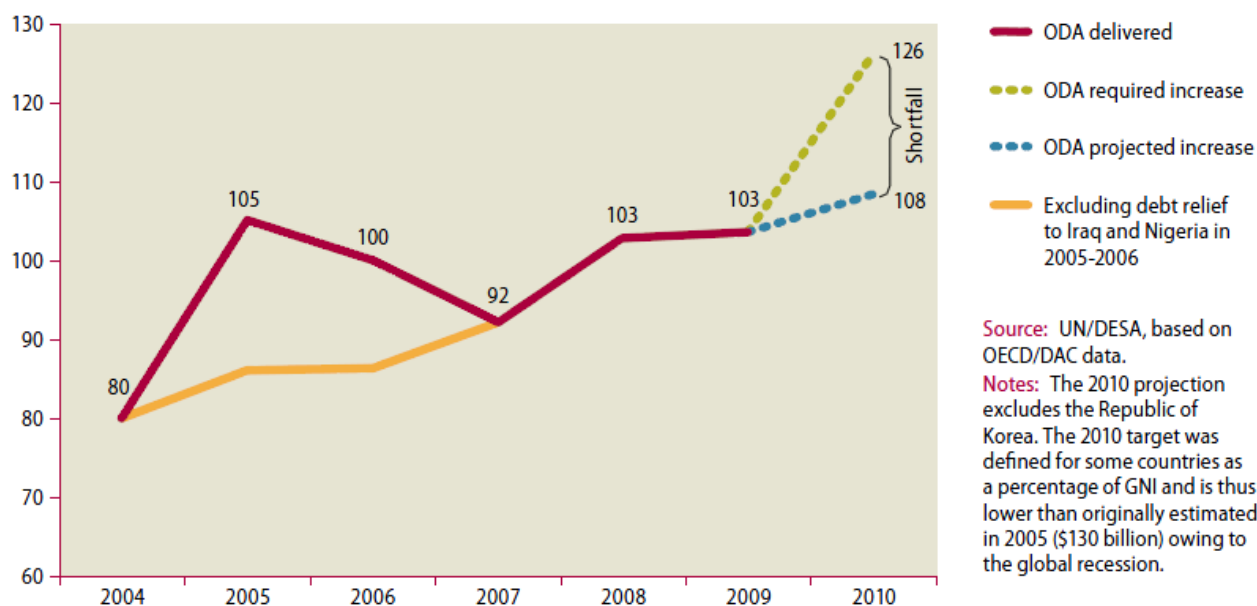

Table 1

Official development assistance in 2009 and 2010 in relation to commitments and targets

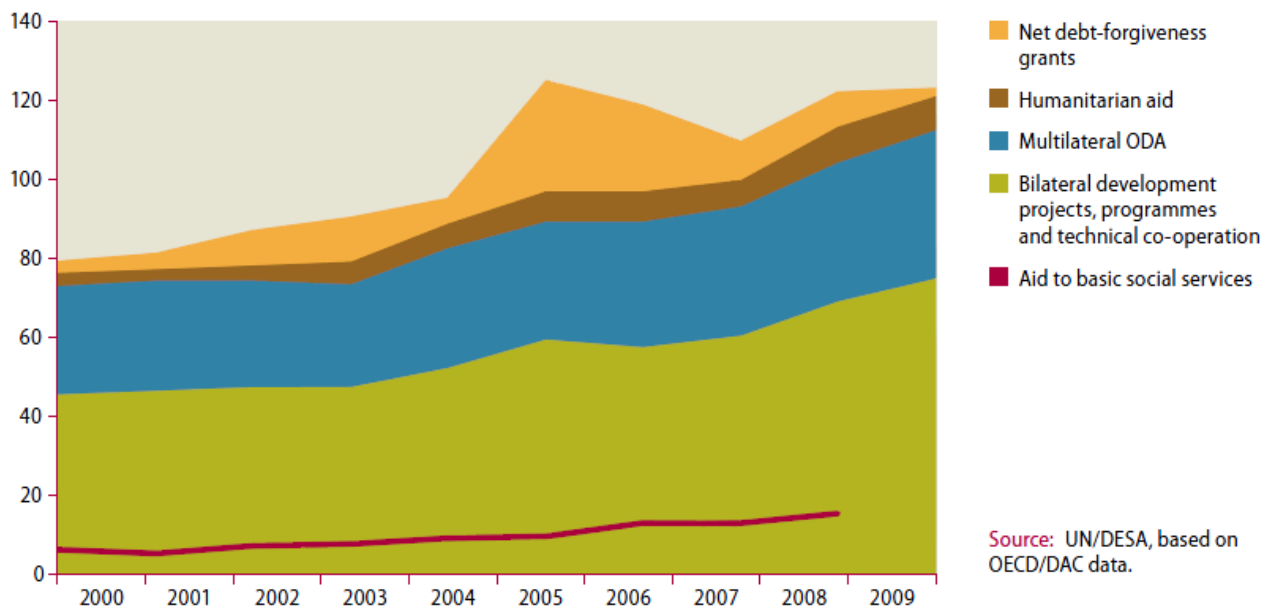
		Billions of 2004 dollars	Billions of 2009 dollars	Percentage of GNI
Total ODA	Commitment for 2010	125.8	145.7	-
	Delivery in 2009	103.3	119.6	-
	Gap in 2009	22.5	26.1	-
	Projected shortfall in 2010 ^a	17.7	19.7	-
	Overall United Nations target	-	272.2	0.7
	Delivery in 2009	-	119.6	0.31
	Gap in 2009	-	152.7	0.39

.....

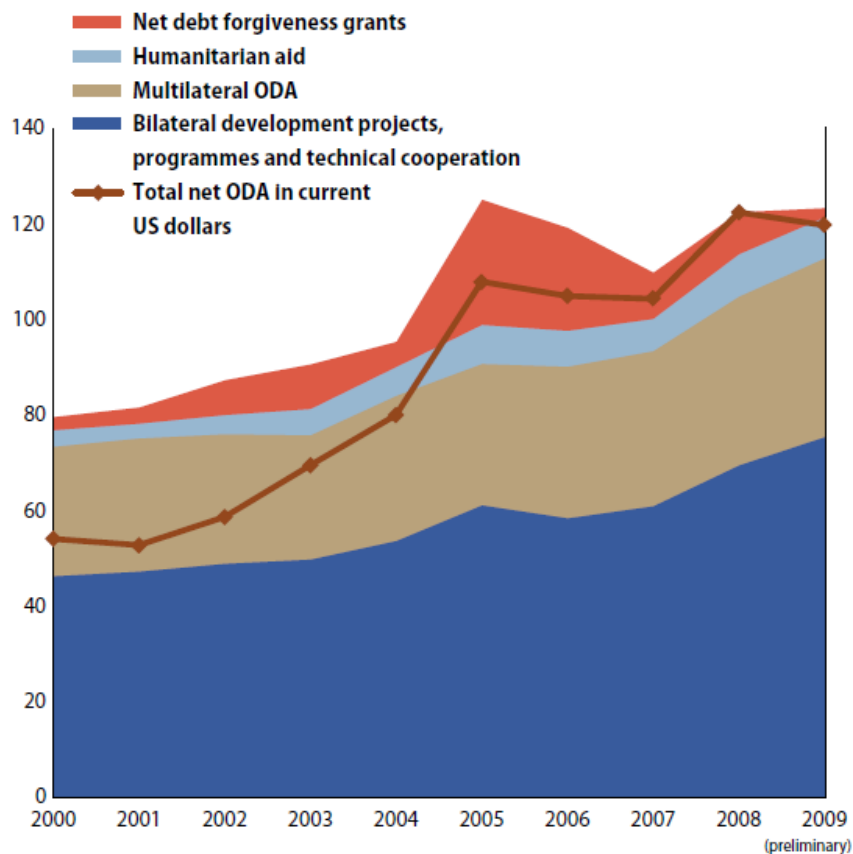
NOTA IMPORTANT: tots aquests “billions of dollars” ho són en unitats americanes i equivalen, no als nostres bilions, sinó als nostres milers de milions.

Figure 4

Main components of Development Assistance Committee members' official development assistance, 2000-2009 (billions of 2008 dollars)

Official development assistance (ODA) from developed countries, 2000-2009 (Constant 2008 United States dollars and current United States dollars)

Net official development assistance from OECD-DAC countries as a proportion of donors' gross national income, 1990-2009 (Percentage)

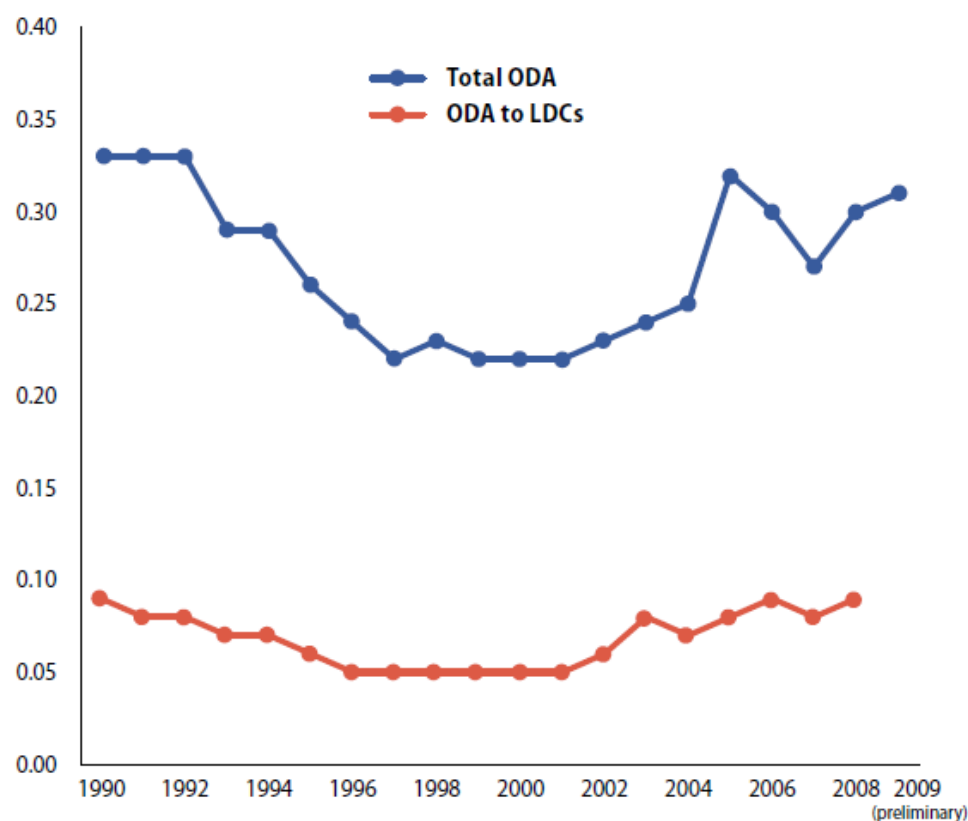

Table 17.4

Plausible ODA needs to meet the Millennium Development Goals
2003 US\$ billions

na Not applicable.

Note: Numbers in table may not sum to totals because of rounding. Refer to appendix 3 for more details.

a. Includes assistance that does not contribute directly to the Goals and operating expenditures of donor agencies.

b. Does not include several important ODA needs, such as responding to crises of geopolitical importance (such as in Afghanistan or Iraq), mitigating the impact of climate change, protecting biodiversity and conserving global fisheries, and so on.

Source: 2002 data based on OECD/DAC 2004d. Projections for 2006–15 are authors' calculations.

	Estimated ODA in 2002	Projected for 2006	Projected for 2010	Projected for 2015
Baseline ODA for the Goals in 2002	28	28	28	28
Incremental MDG investment needs	na	94	115	161
Adjustment for countries not qualifying due to inadequate governance	na	–21	–23	–25
Reprogramming of existing ODA	na	–6	–7	–9
Emergency and distress relief	4	4	5	6
Other ODA ^a	34	36	34	35
Total indicative ODA needs for the Goals^b	65	135	152	195
Share of OECD/DAC countries' GNI (percent)	0.23	0.44	0.46	0.54
ODA to Least Developed Countries (% of OECD/DAC countries' GNI)	0.06	0.12	0.15	0.22
Absolute increase in ODA required (compared with 2002)	na	70	87	130
Difference between total ODA needs and existing commitments	na	48	50	74

4.2. Els ODMs i el Consens de Monterrey sobre el Finançament per al Desenvolupament (2002) i la Declaració de Paris sobre l'Efectivitat de l'Ajut (2005)

4.2.1. El Consens de Monterrey sobre el Finançament per al Desenvolupament (2002) i els ODMs

Com es recordarà, el **Consens de Monterrey** és el resultat d'una altra Conferència de NNUU que va tenir lloc a Monterrey el març de l'any 2002. Si l'any 2000 NNUU s'havia marcat els ODMs calia evidentment, per tal d'assolir-los, analitzar-ne, i a poder ser dotar-se, del Finançament per al Desenvolupament necessari. Aquest era, en definitiva, l'objectiu de la Conferència de NNUU a Monterrey.

Objectiu i conferència, doncs, que avalarien el que s'ha comentat al subapartat 1.2.2.: malgrat tots els malgrat, els ODMs com a generadors claus de nou camí per a un món més just i millor.

Aquesta Conferència de Monterrey, emperò, es va celebrar mig any després de l'11 de setembre de 2001 i, entremig, hi havia hagut la reunió de la OMC (Organització Mundial del Comerç) a Doha² en la qual es llançava l'anomenada "Ronda de Doha per al Desenvolupament"; una denominació molt enganyosa en la mesura que es tractava d'obrir, suposadament en favor del desenvolupament, les negociacions més importants obertes mai per liberalitzar el comerç mundial –dels productes agrícoles fins als serveis de tot tipus, passant pels productes industrials–: en definitiva la pedra que hauria de coronar l'edifici de la globalització neoliberal (malgrat que l'edifici trontolles estrepitosament). Com es sabut aquesta negociació – després de les reunions de Cancún 2003, Hong Kong 2005, etc. – resta oberta i, com a mínim, les reunions del G20 després de la crisi sempre es proposen tancar-la sense que això tingui, si més no de moment, cap èxit.

Malgrat doncs que el context en que es va aprovar el **Consens de Monterrey** no era pas gens favorable, cal reconèixer, sobretot ara i amb una perspectiva històrica, que si bé no va ser, ni és, l'alternativa –que algú pretenia que fos– al "Consens de Washington" si que fou, i des del nostre punt de vista encara és clarament, una bona guia d'anàlisi dels factors claus que determinen/conformen el finançament per al desenvolupament i, per tant, una base més que acceptable d'anàlisi i debat sobre el tema.

En definitiva potser, darrera del Consens de Monterrey hi ha una constatació bàsica que, com a mínim des d'un punt de vista macroeconòmic, és, en general, bastant certa i, sobretot, de molt sentit comú:

Només es pot parlar de que un país disposa d'un finançament real net per al desenvolupament – per tant, favorable a aquest desenvolupament; considerant-lo, en aquest context, com a resultat de l'activitat econòmica!–, si la suma "algebraica" del conjunt dels recursos domèstics,

² Cal tenir en compte la confusió que habitualment produeix al lector que no segueix molt a prop les minúcies d'aquests temes, que sota el nom Doha, referit a la capital de Qatar, tenim, actualment, dues etiquetes d'una certa importància, però gairebé antagòniques, i que convé no confondre mai: la citada Ronda de Doha de la OMC i, ara, la Declaració de Doha 2008 sobre Finançament per al Desenvolupament de NNUU que, justament, és la revisió que es va fer, a finals d'aquest any 2008, de l'estat d'implementació del Consens de Monterrey del qual estem parlant.

de l'AOD-DOA (Ajuda Oficial al Desenvolupament), dels fluxos de remeses, de la IED (Inversió Estrangera Directa), dels fluxos de la balança comercial amb l'exterior i dels fluxos nets de deute (préstecs a rebre i interessos a pagar), dóna, finalment, un saldo positiu per aquest país "receptor" i objecte de desenvolupament.

Els diferents ítems que acabem d'anomenar són, en definitiva, l'índex del Consens de Monterrey (vegeu-lo a la primera de les dues figures següents), en el qual, i per a cadascun d'aquests ítems, s'analitza tant la importància de l'ítem en si per al desenvolupament, com el que caldria fer, com a pla d'acció, sobre cadascun d'ells en favor del desenvolupament.

.....

Lligant ara i aquí amb el que dèiem al final de l'apartat anterior 4.1., el Consens de Monterrey acabava d'establir "oficialment" que la problemàtica del finançament per al desenvolupament no solament no s'acaba, sinó que aquesta n'és una part molt petita, en la històrica AOD-DOA. I si això és així per al finançament per al desenvolupament, ho és evidentment també per a l'assoliment dels ODMs.

En aquest sentit, aquelles fites estratègiques lligades als ODMs, contribuïen ja, en el Consens de Monterrey, a definir, com a mínim i, de moment, un patró d'anàlisi més correcte dels camps en els quals cal actuar, macroeconòmicament parlant, per assolir els propis ODMs. És a dir, es començaven a dibuixar les bases per definir, de fet, el camí.

Essent més clars: encara que els països en desenvolupament i, en conseqüència les pròpies NNUU, continuaran situant en l'AOD-DOA el centre dels recursos necessaris per assolir els ODMs, hom esta pràcticament obligat a reconèixer que, la realitat va esdevenint cada cop més complexa i que, sense treure-li tota la càrrega històrica i ideològica que representa el propi concepte d'AOD-DOA, aquesta només és un dels vectors, i bastant menor desgraciadament, que defineixen el finançament per al desenvolupament. Observant la segona de les següents figures, estreta de l'informe 2010 sobre la situació econòmica i social del món de UNDESA (Departament d'Assumptes Econòmics i Socials de NNUU), es conclou que, no ja la inversió estrangera directa, sino fins i tot el flux de remeses del "nord" al "sud" del món, són quantitativament molt més importants que els fluxos d'AOD-DOA (fins i tot si es complís el 0.7%).

És en aquest sentit que, actualment, i així es va discutir clarament també en el context de la Cimera 2010 sobre els ODMs, que, per tal d'assolir-los, cal una visió i, sobretot, una actuació més sistèmica sobre el conjunt de vectors que condicionen la resultant del Finançament per al Desenvolupament. Aquesta manca d'elaboració d'un programa d'acció més holístic, i el fet de quedar-se, de nou, en un pretès pla d'acció objectiu per objectiu, fita per fita, és una de les crítiques més importants que s'ha fet i es fa als resultats de la darrera Cimera 2010 sobre els ODMs. La societat civil organitzada prou que insisteix sobre aquest aspecte central del tema. Emperò, els estats no són, com a mínim encara, capaços d'assolir un consens que vagi més enllà dels ODMs, d'una banda i només com a objectius, i del Consens de Monterrey, de l'altra i només com a marc d'anàlisi.

Anexo

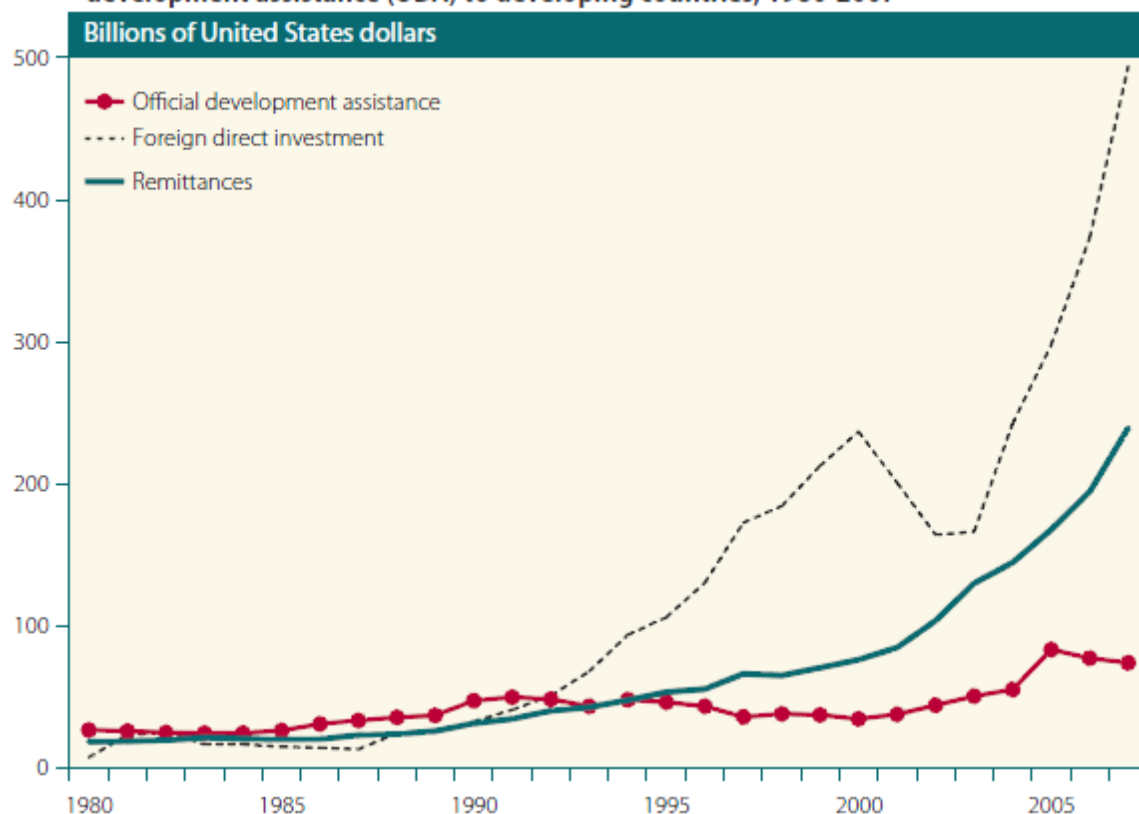
Consenso de Monterrey de la Conferencia Internacional sobre la Financiación para el Desarrollo

Índice

	<i>Párrafos</i>	<i>Página</i>
I. Cómo hacer frente a los problemas de la financiación para el desarrollo: una respuesta mundial	1-9	2
II. Principales medidas.....	10-67	4
A. Movilización de recursos financieros nacionales para el desarrollo.....	10-19	4
B. Movilización de recursos internacionales para el desarrollo: la inversión extranjera directa y otras corrientes de capitales privados	20-25	6
C. El comercio internacional como promotor del desarrollo	26-38	8
D. Aumento de la cooperación financiera y técnica internacional para el desarrollo.....	39-46	10
E. La deuda externa.....	47-51	13
F. Tratamiento de cuestiones sistémicas: fomento de la coherencia y cohesión de los sistemas monetarios, financieros y comerciales internacionales en apoyo del desarrollo	52-67	14
III. Mantenimiento del compromiso.....	68-73	18

Figure O.4

Flows of foreign direct investment (FDI), remittances and official development assistance (ODA) to developing countries, 1980-2007

4.2.2. La Declaració de París (2005) i el Pla d'Acció d'Accra (2008) i els ODMs

La Declaració de París sobre l'Efectivitat de l'Ajut comença dient com a exposició de motius (els subratllats són meus):

1. Nosotros, Ministros de países desarrollados y en desarrollo, responsables de fomentar el desarrollo, y nosotros, Directivos de instituciones de desarrollo multilaterales y bilaterales, reunidos en París el 2 de marzo de 2005, estamos resueltos a emprender acciones de largo alcance y supervisables con vistas a reformar las formas en las que suministramos y gestionamos la ayuda, mirando hacia el futuro la revisión quinquenal de la ONU de la Declaración del Milenio y los Objetivos de Desarrollo del Milenio (ODM) más adelante en el año. Como en Monterrey, reconocemos que si es necesario aumentar el volumen de la ayuda y de los otros recursos del desarrollo para lograr estos objetivos, también es preciso aumentar al mismo tiempo de manera significativa la eficacia de la ayuda al Desarrollo, así como respaldar el esfuerzo que realizan los países socios reforzando sus gobiernos y mejorando el desempeño del desarrollo. Esto será tanto más importante si las existentes y nuevas iniciativas bilaterales y multilaterales conducen a ampliar todavía más la ayuda.

I, després, defineix i desenvolupa cinc compromisos bàsics de cooperació (veure la figura de la pàgina següent de la web de la OECD –com a host que és, del procés d'Efectivitat de l'Ajut-) que, malgrat que no es tracta aquí ni d'analitzar en detall ni de valorar, suposen clarament un canvi de paradigma radical respecte a les polítiques d'ajut estructural a les que les Institucions de Bretton Woods varen condemnar als països en desenvolupament durant més de 20 anys. Encara que la tendència a l'exageració de l'autor el pugui trair una mica, ha dit i continua dient que la Declaració de París és, entre moltes altres coses, el certificat de defunció d'aquell nefast període. I tot que no és l'objectiu d'aquest informe entrar-hi, si que s'atreveix a suggerir al lector interessat i/o dedicat als temes de la cooperació internacional per al desenvolupament que, si no ho ha fet encara, s'immergeixi en la lletra i en l'esperit del que, sense dubte, és i serà durant els propers anys el marc en el qual es reorientarà tota aquesta activitat. Entre altres coses perquè, efectivament, l'eficàcia que ha tingut l'ajut fins ara, i encara que aquest ajut hagi sigut molt insuficient quantitativament, també ha sigut molt poca qualitativament parlant i, per tant però també per això, ha contribuït molt poc a canviar la realitat. Un altra dels motius històrics, la ineficàcia de l'ajut, pels quals doncs també ha estat necessari definir i dotar-se dels ODMs. Però el camí per assolir-los requereix, en conseqüència d'aquesta anàlisi, de noves opcions polítiques que, entre altres coses, millorin en molt la efectivitat d'allò que es faci.

Tornant doncs al fil principal del nostre informe, el que es pretén tornar a posar de relleu és l'argumentació segons la qual haver-se marcat els ODMs com a fites i, malgrat que, com a mínim de moment, no sigui gens clar que es puguin pas assolir, ha obert tot un procés de definició conceptual, metodològica i política per canviar el rumb en els temes de cooperació i finançament internacional per al desenvolupament que, de continuar-se, pot –aquí l'autor és més optimista– acabar donant fruits importants. Per això caldrà, però, que l'esperit i la lletra de la Declaració de París s'estengui a totes les dimensions de la Cooperació i el Finançament per al Desenvolupament i no només a l'AOD-DOA!

The Paris Declaration and Accra Agenda for Action

[Send](#) [✉](#) [Print](#)

The Paris Declaration, endorsed on 2 March 2005, is an international agreement to which over one hundred Ministers, Heads of Agencies and other Senior Officials adhered and committed their countries and organisations to continue to increase efforts in harmonisation, alignment and managing aid for results with a set of monitorable actions and indicators.

Joint progress toward enhanced Aid Effectiveness

Ownership - *Developing countries set their own strategies for poverty reduction, improve their institutions and tackle corruption.*

Alignment - *Donor countries align behind these objectives and use local systems.*

Harmonisation - *Donor countries coordinate, simplify procedures and share information to avoid duplication.*

Results - *Developing countries and donors shift focus to development results and results get measured.*

Mutual Accountability - *Donors and partners are accountable for development results.*

The Accra Agenda for Action (AAA) was drawn up in 2008 and builds on the commitments agreed in the Paris Declaration.

An Agenda to Accelerate Progress

Predictability – *donors will provide 3-5 year forward information on their planned aid to partner countries.*

Country systems – *partner country systems will be used to deliver aid as the first option, rather than donor systems.*

Conditionality – *donors will switch from reliance on prescriptive conditions about how and when aid money is spent to conditions based on the developing country's own development objectives.*

Untying – *donors will relax restrictions that prevent developing countries from buying the goods and services they need from whomever and wherever they can get the best quality at the lowest price.*

4.3. I, també, la CTT (Currency Transaction Tax – Impost sobre les Transaccions de Divises)

Al subapartat 2.1.3. escrivíem: “Pel que fa a declaracions més polítiques, lligades en aquesta ocasió a un cert “grup” de “side events” que tingueren lloc els dies de la cimera, s’ha tornat a sentir parlar, amb més força que mai, de nous mecanismes financers innovadors, i caps d’estat i de govern com en Sarkozy i Zapatero s’han pronunciat, específicament, a favor d’impostos sobre les transaccions financeres com a mitjà per dotar-se dels fons necessaris per finançar, per exemple, els ODM. No hi podem pas estar més d’acord si no fos...si no fos perquè portem parlant-ne tant de temps que ja comença a fer pudor i perquè després, tant les referències en el document final de la cimera, com la realitat a les posteriors reunions del G20, les fan, de fet, meres paraules. D’aquest tema però, en parlarem específicament, a les seccions 4 i 5 d’aquest informe, ja que, malgrat aquestes agres darreres línies, estem davant d’un tema que podria arribar a capgirar, quantitativament i qualitativa, moltes coses”.

Comencem-ho a fer doncs donant les cites textuais dels oradors esmentats. El president Sarkozy ja havia dit a la Cimera de Copenhaguen:

“Who will dare say that we do not need innovative financing to tax financial transactions in order to find the way of saving the planet from the expected disaster? Who will dare say from this platform ‘We have no use for innovative financing’?”,

per continuar dient a la “nostre” Cimera 2010 sobre els ODM:

“Finance has globalized so why should we not ask finance to participate in stabilizing the World by taking a tax on each financial transaction?”,

mentre que el president Zapatero va dir en aquest mateix fòrum:

“All governments should clearly support a tax on international financial transaction”.

Si aquestes dues darreres cites formen part de les intervencions dels dos mandataris en el plenari de la Cimera, els seus respectius ministres d’afers exteriors, conjuntament amb molts altres, presentaven prou formalment, en un “side event” paral·lel de la Cimera una *“Declaration to place a levy on financial transaction for development”* en el context de la presentació d’un informe d’experts: *“Globalizing solidarity. The case for financial levies”*, de l’anomenat *“Leading Group on Innovative Financing for Development”*, format en aquest moments per uns 60 estats.

Abans però d’analitzar la importància i la repercussió d’aquesta proposta cal fer-ne una mica d’història política, primer, i després una certa quantificació tot emmarcant-la en el context, justament i paradoxal, de l’actual crisi financera global.

4.3.1. La CTT i els ODMs o una història d'amor des del començament que revifa, especialment però insuficient, a la Cimera sobre els ODMs del 2010

Des de que la Declaració del Mil·lenni de la Cimera del 2000 recollís ja el compromís per a trobar noves fonts de finançament per al desenvolupament, encara que amb una velocitat desesperadament lenta, el tema ja no ha deixat d'estar més o menys viu durant tota la dècada.

Al Consens de Monterrey ressonava el tema i, d'acord amb el que ja hem comentat sobre ell, a més de deixar definitivament establert que no solament no n'hi prou amb l'AOD-DOA, i una vegada analitzats els vectors que defineixen l'agregat macroeconòmic que farà que un país pugui o no agafar la senda del desenvolupament real i efectiu, arribem a la conclusió, també, que **seguirà essent necessari més finançament per al desenvolupament i que, per tant, trobar-ne nous i innovadors mecanismes esdevé fonamental.**

L'any 2004 els presidents Lula, Chirac i Lagos –als que de seguida es van afegir els d'Espanya, Alemanya, Regne Unit i Sudàfrica- llençaven, tot anticipant-se a la revisió 2005 dels ODMs –que tornaria a fer ressò de la necessitat dels nous mecanismes de finançament-, la “Iniciativa contra la Fam i la Pobresa”, que acabaria donant lloc a la constitució de l'anomenat “Grup Director (o Pilot) sobre Contribucions Solidàries per a Finançar el Desenvolupament” que, en definitiva, és el que està al darrera, tal com s'ha dit, de la declaració i pressió amb les que hem acabat el subapartat anterior.

Els treballs d'aquest grup, d'una banda, i algunes campanyes de la societat civil al voltant del tema, de l'altra, posaven sobre la taula, entre altres menys significatius, el mecanisme concret de la CTT (Currency Transaction Tax – Impost sobre les Transaccions Financeres) com a possible i molt interessant mecanisme innovador per a finançar el desenvolupament.

En un informe del SG de NNUU , durant el procés de preparació de la Cimera de Doha 2008 sobre la Revisió de la Implementació del Consens de Monterrey, es podia llegir, textualment i històricament (els subratllats són de l'autor),:

From paragraph 44 of the Secretary General's Note for to the Special High-Level Meeting of the ECOSOC held in New York (14 April 2008) on the Monterrey Consensus (2002):

I.6. There is renewed international interest in a possible currency-transaction “development levy” of 0.005 percent, a minuscule tax that is not expected to materially affect market operations while having the potential to generate billions of dollars that can be allocated for development. OECD countries are already raising substantial amounts of revenue on various types of financial transactions taxes with no apparent negative impact on financial markets. The international financial system already has clearing and settlement mechanisms that can manage the collection of this levy at low cost for any one country unilaterally. The difference is that, by its nature, currency transactions taxes involve more than one country, being levied on exchanging the currency of one country for another. Thus, these are taxes that are best implemented in a cooperative manner among countries.

Des de llavors ençà, no hi ha Cimera o “moment” important de NNUU que no doni un petit pas en la direcció de la creació d’aquest impost; passos però que de vegades són minúsculs, i que ens posen, encara, a una distància important d’assolir-ho.

En concret, el text que ha quedat en el document resultant de la Cimera 2010 sobre els ODMs és, textualment una altra vegada, el següent –com a apartat h) de l’article 78 corresponent al pretès pla d’acció concret relatiu al ODM 8-:

Estudiando mecanismos de financiación nuevos e innovadores y fortaleciendo y ampliando los establecidos, cuando proceda, ya que pueden contribuir al logro de los Objetivos de Desarrollo del Milenio. Estos mecanismos voluntarios deben ser eficaces, deben destinarse a movilizar recursos estables y previsibles y complementar las fuentes tradicionales de financiación, en lugar de sustituirlas, y deben reembolsar los fondos de conformidad con las prioridades de los países en desarrollo y no suponer una carga innecesaria para ellos. Señalamos la labor que se está desarrollando a este respecto, especialmente en el seno del Grupo directivo sobre financiación innovadora para el desarrollo, el Equipo de tareas sobre transacciones financieras internacionales para el desarrollo y el Equipo de tareas sobre financiación innovadora para la educación.

El subratllat, com sempre de l’autor, és el petit nou pas històric que s’ha donat a la Cimera 2010. La història i les particularitats del redactat són molt interessants però s’escapen del tot de l’abast d’aquest informe. **La novetat és que, errades pactades incloses en els noms del *Grupo* i del *Equipo*, s’aconsegueix citar, gairebé, el tema de l’impost.** Aquesta és la dura i crua realitat de les negociacions multilaterals dins de NNUU.

Però perquè tant enrenou sobre aquest, aparentment, petit tema. Doncs perquè tal com veurem a continuació, tant quantitativament com qualitativament (conceptual i políticament), si arribés a tirar endavant canviaria de dalt a baix moltes coses en el món.

4.3.2. El món financer, el FOREX i la CTT

Però que és i que n’obtindríem de la CTT?

Avui que el mercats i el món financer estan tant a la palestra, dins de les moltes possibilitats i opcions amb, fins i tot, finalitats diferents, hi ha un d’aquests mercats, el de l’intercanvi de divises (currencies) que, conegut com el FOREX (Foreign Exchange - Intercanvi de Moneda Estrangera o de Divises), té un volum de moviment de capitals tant important que un impost, fins i tot molt i molt petit, sobre cadascun d’aquests intercanvis, acabaria recaptant una quantitat ingent de diners.

Allò tant antic de canviar monedes quan fèiem un viatge a l’estranger (l’autor ja té una edat!) s’ha transformat en un mercat enorme, on els especuladors, com no podia ser de cap altra manera en el món actual, hi tenen una de les seves opcions preferides.

En l’argot financer, el FOREX és un mercat no regulat (al contrari de la borsa, per exemple) que la liberalització financera –que, principalment, es dona des de mitjans dels noranta- ha transformat en un dels més importants. Quantitativament, pel volum de negoci; qualitativament, per la seva

capacitat de “fer caure monedes” i, per tant, “fer caure economies i/o països”. La majoria de crisis financeres prèvies a l’actual, i que varen tenir lloc a la perifèria “del sistema” (a Mèxic, al sud-est asiàtic, a Rússia, a Brasil i a Argentina) tenen darrera, o com a mínim al costat, alguna moguda realment clau en el FOREX.

El fet que sigui un mercat no regulat, fa o vol dir que de fet, no hi ha en teoria, ni dades ni informació exhaustiva formal sobre el mencionat mercat. Però aplicant a la inversa aquella dita de “feta la llei feta la trampa”, aquí de fet succeeix realment el contrari: “la trampa esta molt més organitzada del que podria semblar”.

El BIS (Banc for International Settlements - Banc Internacional de Pagaments) amb seu a Basilea-Suïssa, i com una mena de banc dels bancs centrals del món i eix de les seves organitzacions financeres internacionals, cada tres anys emet un informe en el qual fa una estimació del volum quantitatiu de negoci del FOREX. Si ho fa és perquè ho pot fer, tot i fer veure que no ho pot fer. I és que, de fet, darrera de la no organització del FOREX hi ha unes empreses que, ves per on, tenen estrets lligams amb aquest banc. Doncs bé, el darrer d’aquests informes, la portada del qual és la primera de les dues figures següents, és del passat mes de setembre de 2010. I la informació fonamental que dóna, està resumida en la taula de la segona de les dues figures següents.

Cal fer notar que el que ens dona aquesta taula és la mitjana diària de moviment de negoci en el FOREX durant el mes d’abril del 2010 (com ho havia fet, anteriorment, i la taula els recull tots, pels mesos d’abril dels anys 1998, 2001, 2004 i 2007). **Quines conclusions es poden treure d’aquesta taula i de l’informe? Moltes, però a nosaltres ens interessant aquí només les següents,:**

- a) el volum de negoci en aquest mercat especulador, durant els tres famosos anys de la crisi financera global, ha augmentat en gairebé un 20%; no toca aquí, però potser ens dona pistes d’on van a parar els rescats públics als bancs privats! A més a més de “bombolla financera punxada” hi ha una mena de “boira financera creixent” tot xuclant diners de tot arreu!
- b) la xifra de volum de negoci o facturació (turnover) diària mitjana de l’abril del 2010 és (ull!!):

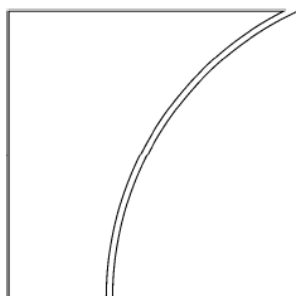
3.981.000.000.000 US\$

- c) si es té en compte que aquest mercat opera una mitjana de 22 dies hàbils al mes, hom pot estimar que la facturació durant tot el 2010, en el FOREX, va ser de:

1.050.984.000.000.000 US\$

- d) i si sobre aquesta quantitat de diners **(unes 15 vegades tot el PIB mundial de l’any –ordre de magnitud esgarriós que requeriria un altre informe com aquest-)** hom aplica aquell tant petit impost, del 0,005%, que proposava el SG de les NNUU l’any 2008 (recordeu el subapartat anterior), es recaptarien

52.549.200.000 US\$

Triennial Central Bank Survey

Foreign exchange and
derivatives market activity
in April 2010

Preliminary results

Monetary and Economic
Department

September 2010

III. Statistical tables

Table 1
Global foreign exchange market turnover by instrument¹

Average daily turnover in April, in billions of US dollars

Instrument	1998	2001	2004	2007	2010
Foreign exchange instruments	1,527	1,239	1,934	3,324	3,981
Spot transactions ²	568	386	631	1,005	1,490
Outright forwards ²	128	130	209	362	475
Foreign exchange swaps ²	734	656	954	1,714	1,765
Currency swaps	10	7	21	31	43
Options and other products ³	87	60	119	212	207
<i>Memo:</i>					
<i>Turnover at April 2010 exchange rates⁴</i>	<i>1,705</i>	<i>1,505</i>	<i>2,040</i>	<i>3,370</i>	<i>3,981</i>
<i>Exchange-traded derivatives⁵</i>	<i>11</i>	<i>12</i>	<i>26</i>	<i>80</i>	<i>166</i>

¹ Adjusted for local and cross-border inter-dealer double-counting (ie "net-net" basis). ² Previously classified as part of the so-called "Traditional FX market". ³ The category "other FX products" covers highly leveraged transactions and/or trades whose notional amount is variable and where a decomposition into individual plain vanilla components was impractical or impossible.

⁴ Non-US dollar legs of foreign currency transactions were converted into original currency amounts at average exchange rates for April of each survey year and then reconverted into US dollar amounts at average April 2010 exchange rates. ⁵ Sources: FOW TRADEdata; Futures Industry Association; various futures and options exchanges. Reported monthly data were converted into daily averages of 20.5 days in 1998, 19.5 days in 2001, 20.5 in 2004, 20 in 2007 and 20 in 2010.

una xifra, aquesta darrera, que és, gairebé, la meitat del total de l'AOD-DOA mundial! Xifra, per tant, que si tornem a la sisena de les figures de l'apartat 4.1. (l'estimació de Jeffrey Sachs dels costos necessaris per assolir els ODMs) és, pràcticament pel 2010, el gap entre aquests costos i el que es pot esperar rebre, justament, de l'AOD-DOA mundial.

Hauríem solucionat doncs el problema de finançament dels ODMs! I no pas puntualment per un any, doncs, mentre no hi hagués una única moneda mundial, les expectatives de recaptació d'aquesta CTT no sembla pas que hagin d'anar a la baixa!

I qualitativament? Doncs estaríem fent un salt paradigmàtic molt més important fins i tot, que el salt quantitatiu de diners disponibles. Per què? Doncs perquè d'alguna manera aquests diners vindrien de la recaptació d'un impost que distribueix riquesa al món en el seu conjunt; diner que vindria dels més beneficiats per una globalització inequitable i injusta i que aniria, justament, als més desfavorits per aquesta pròpia injustícia.

4.3.3. La crisi financera i econòmica global, els ODMs, la CTT i les FTT (Financial Transaction Tax – Impuestos sobre las Transacciones Financieras)

Com sol passar sempre, les coses s'han complicat més.

Malgrat que en el subapartat anterior s'ha dibuixat una possible solució a la problemàtica de finançament per assolir els ODMs, de la mateixa manera que, degut a la crisi financera i econòmica global (però que afecta actualment de forma molt important als països de l'OCDE), l'AOD-DOA anual no evolucionarà en la direcció creixent de les principals promeses fetes el 2005, les necessitats de finançament de les administracions públiques d'aquests països hauria produït una mena "d'OPA hostil" a la possibilitat d'aplicar una CTT al FOREX i, sobretot, de destinar els diners recaptats a assolir els ODMs i, en canvi, ha reobert un debat més ampli i més profund a favor de diverses FTT (Financial Transactions Tax – Impuestos sobre Transacciones Financieras), sobre diversos mercats financers (no només el FOREX), de manera tal que els diners recaptats anessin, com a compensació, a les arques dels països que "han hagut" de rescatar els seus bancs.

Quan hi ha tant soroll, pot passar de tot; però molt ens temem que, justament, no passi res diferent d'allò que ha passat tantes vegades en aquella direcció tant habitual a la història: "que, si de cas, canviï tot per a que no canviï res".

De fet, el tema de les FTT va ser proposat per primera vegada per Tobin com a elements de regulació dels mercats financers, més que com a elements de recaptació de diners; en aquesta mateixa direcció, de fet, la va posar de moda el moviment ATTAC a finals dels 90. Els impostos sempre tenen les dues vessants. Però la proposta de la CTT per finançar els ODMs sempre havia anat en la direcció de no regular (no distorsionar els mercats) per, justament, fer-la possible com a recaptadora important de fons per assolir els ODMs i, d'acord amb els nostres comentaris, produir una primera dinàmica de distribució mundial de riquesa econòmica.

Ara, per bé o per mal (l'anàlisi i l'opinió de fons queda, una vegada més, del tot fora de l'abast d'aquest informe), la confusió regne sobre el tema i malgrat que, més que mai, els temes de les

FTT estan sobre la taula (la taula europea, la taula del G20, etc.), molt probablement, el tema de la CTT per al Finançament per al Desenvolupament i/o dels ODMs, concretament, quedi paralitzat, sobretot, mentre el debat sobre les FTT estigui tant obert.

4.3.4. Els ODMs com a possible motor d'algun altre èxit

És molt difícil de preveure cap a on evolucionaran els temes de la crisi global i, per tant, si al final hi haurà o no CTT (no pas com a fi sinó com a medi). Emperò, insistim una vegada més, tant quantitativament com qualitativament, el fet de tenir uns ODMs tal com s'han conceptualitzat en aquest informe, ha provocat un altre important debat de fons sobre com redistribuir la riquesa mundial resultant d'una globalització del tot injusta; i, això, si que ens porta en aquella direcció que hem anat subratllant en aquest informe, que va més enllà dels propis ODMs, i que és la d'una construcció de camí efectiu cap a un món més just i millor.

5. Els ODM i el Governament Democràtic Mundial

Per acabar aquest informe agafarem el seu fil conductor principal: la dialèctica objectius-camí per, com és característic de l'autor, tornar a reflexionar, en aquest cas en el context del tema dels ODMs, sobre la greu problemàtica que tenim plantejada en relació al que hauríem de poder anomenar Governament Democràtic Mundial.

Els ODMs com objectius-fita necessitarien d'un programa, d'una agenda d'acció, d'un camí, que, d'una forma, tal com s'ha dit, més holística tant temàticament com metodològicament (que la que, de fet, ni tan sols es pot dir que estigui definida en el document resultant de la Cimera 2010), ens permetés, realment, recórrer aquest camí necessari per assolir-los. Emperò, justament, aquesta imprescindible necessitat és gairebé impossible de satisfer en l'actual context de la globalització i amb un sistema d'organitzacions internacionals multilaterals que, políticament, esta enormement desfasat dels temps financers, econòmics, etc., d'una banda, i de les problemàtiques globals (climàtica, alimentària, de les pobreses, etc.), de l'altra.

L'autor considera que es poden diferenciar dos grans handicaps. El primer, d'ordre metodològic temàtic i, el segon, d'ordre estructural. Es dedicarà, respectivament, els següents subapartats a cadascun d'ells.

5.1. Agendes per al desenvolupament, agendes per a l'adaptació al canvi climàtic, ODMs, etc.: incoherències!

Incoherències de proliferació temàtica, incoherències d'actors involucrats, ...

Malgrat que acabem de recordar la necessitat, al nostre parer, d'un pla d'acció holístic per assolir els ODMs, i malgrat que ara pugui semblar que s'entra en contradicció, si, en aquests moments, els països en desenvolupament fessin cas del que es diu que haurien de fer des de NNUU, entrarien en col·lapse.

Encara que probablement ja no recordin que havien d'haver fet la seva Agenda 21, des de la Cimera de Johannesburg sobre el Desenvolupament Sostenible (2002) haurien d'haver fet també el seu Pla Nacional per al Desenvolupament Sostenible. Però és que des del mateix 2002, haurien d'estar fent en paral·lel, la seva Agenda o Programa de Desenvolupament en el marc del Consens de Monterrey. I si encara són "obedients", des del Pla d'Acció de Bali (2007), en el marc de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, haurien d'estar fent els seu Pla d'Acció per a l'Adaptació al Canvi Climàtic i, clar, si volen assolir internament els ODMs s'haurien d'estar barallant amb els indicadors i les fites corresponents a cadascun d'ells.

I totes aquestes temàtiques les haurien d'estar desenvolupant en contacte, moltes vegades, amb diferents actors de les pròpies NNUU (diferents programes, diferents agències, diferents organismes ad hoc o específics,...) i/o amb altres actors multilaterals, com podria ser el Banc Mundial, i/o altres actors del món actual, com organitzacions de la societat civil organitzada internacionalment.

Aquest nivell d'incoherència temàtica i d'actors es tan gran que l'eficàcia de tot plegat ha de tendir necessàriament, la majoria de vegades, a zero!

La variabilitat de les orientacions aprovades i, per tant, rebudes; les contradiccions entre elles quan la majoria de vegades estan parlant dels mateixos temes i problemes però amb diferents noms o nomenclatures, en funció del moment temporal o dels actors que hagin estat darrera és, per utilitzar una paraula molt gastada però adient en aquest cas des d'un punt de vista de diccionari,: insostenible!

En un món amb moltes, importants però entrelligades crisis (pobreses, alimentària, climàtica, energètica, econòmica, financera, etc.) no poden estar fent programes d'acció separats i/o relativa o pretesament diferents de cadascuna d'elles i, a més a més, no les poden fer, de cadascuna d'elles, amb interlocutors sensiblement i, de vegades, contradictòriament, diferents.

Afortunadament, la Declaració de Paris i el Pla d'Acció d'Accra suposen, entre altres coses, un primer intent de posar una certa coherència en pro de l'eficàcia i la durabilitat dels processos. Això és així, en la mesura, sobretot, de que es parteix de posar la iniciativa real en el propi país i que, en general, assumeix que el pla d'acció més important d'aquest país siguin els seus propis pressupostos on, potser (i el potser i el què potser son de l'autor), les diferents però complementàries agendes s'hi haurien de veure reflectides, coordinades, etc. En aquest context, els països i institucions donants, però també, els altres actors en associació (governos descentralitzats, ONGs, universitats, etc.) haurien d'harmonitzar (coordinar, en definitiva) les seves polítiques i interaccions amb el país en qüestió. Emperò aquest nou marc, com a mínim de moment, només s'està començant a assumir i implementar al voltant dels temes d'AOD-DOA, molt importants per a l'assoliment dels ODMs, però molt insuficients d'acord amb el Consens de Monterrey i amb altres programes corresponents a "altres" agendes: desenvolupament sostenible, canvi climàtic, etc.

De moment doncs, en general, davant de la cada vegada més complexa interacció entre les diferents crisis, el desfasat sistema d'organitzacions multilaterals internacionals respon, no pas amb més visió i proposició sistèmica i més coordinació i efectivitat, sinó creant més i més òrgans, iniciatives i programes ad hoc o específics, esdevenint tot plegat un "totus revolutus" no gestionable, resultat no d'un sistema de governament sinó, més aviat, de desgovernament global que acaba, evidentment, malmeten molts esforços i energies locals, i també globals.

5.2. Recursos, decisions, ...: i Governament Democràtic Mundial

Emperò el tema del governament democràtic mundial té vessants molt problemàtiques encara més profundes.

Una mesura probablement tant clara, justa, senzilla com la de la CTT no la prendrem mai mentre hagi de ser el resultat del consens de, pràcticament, tots els estats del món que constitueixin les NNUU (i les altres organitzacions internacionals multilaterals) però, a les quals, mai han cedit cap tipus de sobirania en cap àmbit d'actuació.

És com si per aprovar la creació o la pujada d'un impost a nivell català o espanyol, l'haguéssim de prendre per consens de tots els ciutadans.

Una mesura que, conceptualment i encara que malament, redistribueix mínimament riquesa a nivell de món no pot ser fruit del consens; ha de ser fruit d'un sistema democràtic de governament mundial. La seva creació, probablement com a evolució de les actuals NNUU esdevé cada dia més inajornable.

ANNEX I: MDG Targets and Indicators

MDG Targets and Indicators

To measure progress towards the Millennium Development Goals, a framework of 21 quantifiable targets and 60 indicators was set up by a consensus of experts from the United Nations Secretariat, the International Monetary Fund (IMF), the Organization of Economic Cooperation and Development (OECD) and the World Bank. The following is a detailed list of the targets and indicators supported by research material for each of the Goals:

Goal 1: Eradicate extreme poverty and hunger

Target 1A - Halve, between 1990 and 2015, the proportion of people whose income is less than \$1 a day.

Indicator 1.1: Proportion of population below \$1 (PPP) per day

Indicator 1.2: Poverty gap ratio

Indicator 1.3: Share of poorest quintile in national consumption

Target 1B - Achieve full and productive employment and decent work for all, including women and young people.

Indicator 1.4: Growth rate of GDP per person employed

Indicator 1.5: Employment-to-population ratio

Indicator 1.6: Proportion of employed people living below \$1 (PPP) per day

Indicator 1.7: Proportion of own-account and contributing family workers in total employment

Target 1C - Halve, between 1990 and 2015, the proportion of people who suffer from hunger.

Indicator 1.8: Prevalence of underweight children under-five years of age

Indicator 1.9: Proportion of population below minimum level of dietary energy consumption

Goal 2: Achieve universal primary education

Target 2 - Ensure that, by 2015, children everywhere, boys and girls alike, will be able to complete a full course of primary schooling.

Indicator 2.1: Net enrollment ratio in primary education

Indicator 2.2: Proportion of pupils starting grade 1 who reach last grade of primary

Indicator 2.3 Literacy rate of 15-24 year-olds, women and men

Goal 3: Promote gender equality and empower women

Target 3 - Eliminate gender disparity in primary and secondary education, preferably by 2005, and in all levels of education no later than 2015.

Indicator 3.1: Ratios of girls to boys in primary, secondary and tertiary education

Indicator 3.2 Share of women in wage employment in the non-agricultural sector

Indicator 3.3 Proportion of seats held by women in national parliament

Goal 4: Reduce child mortality

Target 4 - Reduce by two-thirds, between 1990 and 2015, the under-five mortality rate.

Indicator 4.1: Under-five mortality rate

Indicator 4.2: Infant mortality rate

Indicator 4.3: Proportion of 1 year-old children immunized against measles

Goal 5: Improve maternal health

Target 5A - Reduce by three-quarters the maternal mortality ratio.

Indicator 5.1: Maternal mortality ratio

Indicator 5.2: Proportion of births attended by skilled health personnel

Target 5B - Achieve universal access to reproductive health.

Indicator 5.3: Contraceptive prevalence rate

Indicator 5.4: Adolescent birth rate

Indicator 5.5: Antenatal care coverage (at least one visit and at least four visits)

Indicator 5.6: Unmet need for family planning

Goal 6: Combat HIV/AIDS, malaria and other diseases

Target 6A - Have halted by 2015 and begun to reverse the spread of HIV/AIDS.

Indicator 6.1: HIV prevalence among population aged 15-24 years

Indicator 6.2: Condom use at last high-risk sex

Indicator 6.3: Proportion of population aged 15-24 years with comprehensive correct knowledge of HIV/AIDS

Indicator 6.4: Ratio of school attendance of orphans to school attendance of non-orphans aged 10-14 years

Target 6B - Achieve, by 2010, universal access to treatment for HIV/AIDS for all those who need it.

Indicator 6.5: Proportion of population with advanced HIV infection with access to antiretroviral drugs

Target 6C - Have halted by 2015 and begun to reverse the incidence of malaria and other major diseases.

Indicator 6.6: Incidence and death rates associated with malaria

Indicator 6.7: Proportion of children under 5 sleeping under insecticide-treated bednets

Indicator 6.8: Proportion of children under 5 with fever who are treated with appropriate anti-malarial drugs

Indicator 6.9: Incidence, prevalence and death rates associated with tuberculosis

Indicator 6.10: Proportion of tuberculosis cases detected and cured under directly observed treatment short course

Goal 7: Ensure environmental sustainability

Target 7A - Integrate the principles of sustainable development into country policies and programmes and reverse the loss of environmental resources.

Target 7B - Reduce biodiversity loss, achieving, by 2010, a significant reduction in the rate of loss.

Indicator 7.1: Proportion of land area covered by forest

Indicator 7.2: CO2 emissions, total, per capita and per \$1 GDP (PPP)

Indicator 7.3: Consumption of ozone-depleting substances

Indicator 7.4: Proportion of fish stocks within safe biological limits

Indicator 7.5: Proportion of total water resources used

Indicator 7.6: Proportion of terrestrial and marine areas protected

Indicator 7.7: Proportion of species threatened with extinction

Target 7C - Halve, by 2015, the proportion of people without sustainable access to safe drinking water and basic sanitation.

Indicator 7.8: Proportion of population using an improved drinking water source

Indicator 7.9: Proportion of population using an improved sanitation facility

Target 7D - By 2020, to have achieved a significant improvement in the lives of at least 100 million slum dwellers.

Indicator 7.10: Proportion of urban population living in slums

Goal 8: Develop a global partnership for development

Target 8A - Develop further an open, rule-based, predictable, non-discriminatory trading and financial system. This includes a commitment to good governance, development and poverty reduction - both nationally and internationally.

Target 8B - Address the special needs of the least developed countries. This includes tariff- and quota- free access for the least developed countries' exports; enhanced programme of debt relief for heavily indebted poor countries (HIPC) and cancellation of

official bilateral debt; and more generous ODA for countries committed to poverty reduction.

Target 8C - Address the special needs of land-locked countries and small island developing states through the Programme of Action for the Sustainable Development of Small Island Developing States and 22nd General Assembly provisions.

Target 8D - Deal comprehensively with the debt problems of developing countries through national and international measures in order to make debt sustainable in the long term.

Official Development Assistance

Indicator 8.1: Net ODA, total and to the least developed countries LDCs, as percentage of OECD/Development Assistance Committee (DAC) donors' gross national income

Indicator 8.2: Proportion of total bilateral, sector-allocable ODA of OECD/DAC donors to basic social services (basic education, primary health care, nutrition, safe water and sanitation)

Indicator 8.3: Proportion of bilateral ODA of OECD/DAC donors that is untied

Indicator 8.4: ODA received in landlocked developing countries as a proportion of their GNIs

Indicator 8.5: ODA received in small island developing states as proportion of their GNIs

Market Access

Indicator 8.6: Proportion of total developed country imports (by value and excluding arms) from developing countries and from LDCs, admitted free of duty Indicator 8.7: Average tariffs imposed by developed countries on agricultural products and textiles and clothing from developing countries

Indicator 8.8: Agricultural support estimate for OECD countries as a percentage of their GDP

Indicator 8.9: Proportion of ODA provided to help build trade capacity

Debt Sustainability

Indicator 8.10: Total number of countries that have reached their Heavily Indebted Poor Countries Initiatives (HIPC) decision points and number that have reached their HIPC completion points (cumulative)

Indicator 8.11: Debt relief committed under HIPC and MDRI initiative

Indicator 8.12: Debt service as a percentage of exports of goods and services

Target 8E - In cooperation with pharmaceutical companies, provide access to affordable essential drugs in developing countries.

Indicator 8.13: Proportion of population with access to affordable essential drugs on a sustainable basis

Target 8F - In cooperation with the private sector, make available the benefits of new technologies, especially information and communications technologies.

Indicator 8.14: Telephone lines per 100 population

Indicator 8.15: Cellular subscribers per 100 population

Indicator 8.16: Internet users per 100 population

ANNEX II: MDG-8B (DOA-AOD) Gap

CLOSE

MDG Gap Task Force

Official Development Assistance (ODA)

Target 8.B calls for “more generous ODA for countries committed to poverty reduction”. While the context of this specific commitment is enhancing support to the least developed countries (LDCs), subsequent commitments on aid quantity have been geographically broader in coverage, as have commitments on improving the quality and effectiveness of aid. The Millennium Declaration called on industrialized countries “to grant more generous development assistance, especially to countries that are genuinely making an effort to apply their resources to poverty reduction”. This was reaffirmed at the 2002 Monterrey Conference on Financing for Development and the World Summit on Sustainable Development when world leaders pledged to “make concrete efforts towards the target of 0.7 per cent” of their gross national income (GNI) as aid, and also called on recipient and donor countries as well as international institutions to make aid more effective. At their 2002 Summit, the G8 leaders stated that “no country genuinely committed to poverty reduction, good governance and economic reform will be denied the chance to achieve the Millennium Development Goals through lack of finance”. And in 2005, G8 summit leaders noted the various commitments to increase aid to developing countries by about \$50 billion a year by 2010 and committed, with other donors, that at least \$25 billion a year of the increase will go to Africa. To address the quality of ODA, the 2005 Paris Declaration on Aid Effectiveness formalized the actions that donor countries would take to improve the effectiveness of aid, emphasizing national ownership of development priorities, harmonization and alignment of donor activities, predictable and untied aid, programme-based approaches, improved procurement and financial management systems, results-oriented frameworks, and mutual accountability. Subsequent summits have reaffirmed the international community’s commitments and have made pledges to attend to the impact of the present global economic and food crises.

Commitment/Initiative	Target & indicators	Gap
Millennium Summit, New York, 6-8 September 2000—MDG-8	<p>Target 8.B: “... and more generous ODA for countries committed to poverty reduction.”</p> <p>Indicators:</p> <p>8.1. Net ODA, total and to the least developed countries, as % of OECD/DAC donors’ GNI</p> <p>8.2. Proportion of total bilateral, sector allocable ODA of OECD/DAC donors to basic social services.</p> <p>8.3. Proportion of bilateral ODA of OECD/DAC donors that is untied</p> <p>8.4. ODA received in landlocked developing countries as a proportion of their GNI</p> <p>8.5. ODA received in small island developing States as a proportion of their GNI</p>	No numerical targets set in MDG 8
Declaration and Programme of Action	(a) Donor countries providing more than 0.20 per cent of their GNI as ODA to LDCs: continue	In 2008 ODA to LDCs was 0.09 of

for the LDCs for the Decade 2001-2010, 2001 (also known as the Brussels Plan of Action)	to do so and increase their efforts; (b) Other donor countries which have met the 0.15 per cent target: undertake to reach 0.20 per cent expeditiously; (c) All other donor countries which have committed themselves to the 0.15 per cent target: reaffirm their commitment and undertake either to achieve the target within the next five years or to make their best efforts to accelerate their endeavours to reach the target.	DAC donors' GNI. The total annual flow to LDCs would have to increase by at least \$23 billion (in 2009 prices) to reach the lower bound of the target. Only 9 countries provide at least 0.15 per cent of their GNI to LDCs.
Monterrey Consensus on Financing for Development, Monterrey, 18-22 March 2002	Target: To make concrete efforts towards the target of 0.7 per cent of GNI as ODA to developing countries and 0.15 – 0.20 per cent of GNI of developed countries to least developed countries.	Aid resources were 0.31 per cent of the combined GNI of the DAC member countries in 2009. The average effort of DAC members was 0.48 per cent. Aid would have to increase by over \$150 billion to reach the target of 0.7 per cent of GNI. Only 5 countries have met the target.
Paris Declaration on Aid Effectiveness, 2005	Target: Ownership, alignment of aid, harmonization, management for results and mutual accountability Indicators: 12 targets, 15 indicators For baseline results see page 22 of http://www.oecd.org/dataoecd/58/41/41202121.pdf	While progress has been made as measured by the 2008 Survey on Monitoring the Paris Declaration, the pace needs to be stepped up if the 2010 targets are to be met. Not enough progress has been made towards the targets to use local country systems, reduce transactions costs of providing

		aid, increase predictability and accountability of aid flows.
G8 Gleneagles Summit, July 2005	<p>Target: "On the basis of donor commitments ... the OECD estimates that ODA from the G8 and other donors to all developing countries will increase by around \$50 billion a year by 2010, compared to 2004."</p> <p>"The commitments of the G8 and other donors will lead to an increase in ODA to Africa of \$25 billion a year by 2010."</p>	<p>ODA in 2009 was \$22 billion (in 2004 prices) short of the target, equivalent to \$26 billion in 2009 prices. Modest growth of ODA is projected for 2010 so that aid in 2010 will fall at least \$20 billion short of the target.</p> <p>Only \$11 billion of the \$25 billion promised for Africa is expected to be delivered by 2010, leaving a gap of \$14 billion in 2004 prices, or \$16 billion in 2009 prices.</p>
European Union: 2002 Barcelona commitments and 2005 commitments	<p>Target: For EU15 ("old" members), individual ODA target of 0.51 per cent of GNI by 2010 and collectively 0.7 per cent of GNI by 2015</p> <p>For EU 10 ("new" members), individual target of 0.17 per cent of GNI by 2010 and collectively 0.33 per cent of GNI by 2015</p>	EU 15 achieved 0.44 per cent in 2008. Eight countries had already passed the 0.51 per cent target for 2010.
2005 World Summit, 14-16 September 2005	Commitment to the global partnership for development set out in the Millennium Declaration, the Monterrey Consensus and the Johannesburg Plan of Implementation were reaffirmed.	No new numerical targets were set.
Accra Agenda for Action, 4 September 2008	Commitment to accelerate and deepen implementation of the aid effectiveness principles of the Paris Declaration.	No new numerical targets were set.
MDG High Level Event, 25 September 2008	Target: Commitments were made by donor countries amounting to about \$17.6 billion towards the MDG's.	It is not clear whether these were additional to previous commitments

International Conference on Financing for Development, Doha, 29 November 2008	Commitments from the Monterey Consensus were reaffirmed	No new numerical targets were set.
G 20 London Summit, 2 April 2009	Target: Leaders of the Group of Twenty (G-20) committed "to treble resources available to the IMF to \$750 billion, to support a new SDR allocation of \$250 billion, to support at least \$100 billion of additional lending by the MDBs, to ensure \$250 billion of support for trade finance, and to use the additional resources from agreed IMF gold sales for concessional finance for the poorest countries, [this would] constitute an additional \$1.1 trillion programme of support to restore credit, growth and jobs in the world economy."	It is not clear whether these are additional to previous commitments.
G8—L'Aquila Summit, 8-10 July 2009	Target: The G8 committed to mobilize \$20 billion over three years through a coordinated, comprehensive strategy focused on sustainable agriculture development, and to ensure adequate emergency food aid assistance.	It is not clear whether these are additional to previous commitments. The Initiative mobilized \$22 billion and, G8 members disbursed/allocated \$6.5 billion as of 30 April 2010.
G-20 Pittsburg Summit, 24-25 September 2009	G20 leaders reaffirmed commitments on ODA, including Aid for Trade and Gleneagles commitments, especially to sub-Saharan Africa. G20 leaders reaffirmed commitment to ensure that Multilateral Development Banks (MDB's) and their concessional lending facilities are appropriately funded.	No new numerical targets were set. For more information on MDBs replenishment, see the Matrix of Commitments for external debt.
G8 Muskoka Summit, 25-26 June 2010	G8 leaders reaffirmed commitments on ODA and enhancing aid effectiveness. The G8 remains committed to deliver the full amount of their individual commitments towards sustainable development as promised at L'Aquila by 2012.	For ODA and aid effectiveness, see above. For L'Aquila commitments, see above

G-20 Toronto Summit,
26-27 June 2010

Reaffirm previous commitments to support development financing and assist the poorest countries and to ensure replenishment for concessional lending facilities of the MDBs.

No new numerical targets were set.
For more information on MDBs replenishment, see the Matrix of Commitments for external debt.

(**printable version**)